

Pázmány Law Working Papers
2012/17

**Lengyel Tibor: Család, oktatás,
lelkiismereti szabadság és az EU
intézménybővítési stratégiája. Kritika
a katolikus szociális tanítás fényében**

Pázmány Péter Katolikus Egyetem / Pázmány Péter Catholic University
Budapest

<http://www.plwp.jak.ppke.hu/>

Lengyel Tibor: * Család, oktatás, lelkiismereti szabadság és az EU intézménybővítési stratégiája. Kritika a katolikus szociális tanítás fényében

Mi az EU dilemmájának természete, min alapul a jelenlegi sikertelenségének története és miért nem segít a szüntelen intézményi reformok egyirányú centralizáció felé való haladása? Még fontosabb a kérdés hogy miért kell ebben a folyamatban társadalmilag létfontos intézményeket gyengíteni, megsemmisíteni vagy teljesen új tartalmakkal felszerelve az új szociálliberális egyenlőség mániának és multikulturalizmusnak a szolgálatába állítani?

Mialatt a nemzeti centrizmust egy gazdasági érvelési retorikájával nagymértékben sikerült a nemzetállamok hatásköréből az elmúlt 20 évben kivonni, az alatt bizonyos elitek egy új gazdaságilag sikertelen kontinentális rendszert építettek fel Európa nevében, de európai kulturális örökségének nagy része nélkül. A 68-as generáció tanítványai a politikai, intellektuális és tudományos szférákból egy forradalmi dinamikájú relativista multikulturalizmust alapítottak az európai régióban mely az évszázados egyenlőség és konfliktusnélküliség utópisztikus oltárán feláldozni látszik a civilizációnkat eddig fenntartó intézményeket, a családot, az egyházat, független oktatást, a középosztály szabad asszociációit és a nemzet államot. Igazi nemzetköziség, dialógus, szolidaritás, és autonóm intézmények szabadsága válnak egy kontinentális tervgazdaság, monopóliumok, demokracianélküliség, szociális újraelosztás és kisebbségek NGO-izmusának áldozatául egy társadalmi kontroll mátrixának égíse alatt.

1. Bevezetés: Az értékek témaköre és konfliktusa a Lisszaboni-szerződés után

Miért különösen aktuális ez a téma úgy egy földrajzi (európai és nyugati civilizációs), mint egy jogi [*rule of law*] kontextusban Magyarország, de Európa más nemzetei számára is? Legkésőbb az új magyar alkotmány és az uniós intézmények nemzetközi figyelmet is felkeltő konfliktusa kell, hogy ráébredsen minden személyt és társadalmi csoportot, hogy gondolatoknak és értelmezésüknek komoly változások lehetnek a következményei, még ha ezek a változások első sorban vezető elitek évtizedes munkája során fokozatosan (*graduálisan*) álltak is be.

A három ebben az írásban összehasonlított társadalmi csoport; a politikai elit, a tudományos elit, és a maguk életét kis és nagyobb közösségekben élni akaró polgárok és közösségek máshogy és más prioritások mentén élnek meg az új európai belkonfliktust, ezt a kultúrkörünkön belüli (intrakulturális) jogi, szociális, gazdasági, sőt vallási értékek mentén is zajló küzdelmet. Holott egy földrajzi és kulturális egységben él mind a három szociális csoport, mind időrendben, mind lényegi hangsúlyait mind eredményeit tekintve más aspektusok és dimenziók ragadták meg figyelmüket a konfliktust illetően. E három társadalmi csoport az európai krízisre és európai beharcra reagáló reflexeit három kategória mentén (időben, lényegileg és eredményeit tekintettel) szeretném a teljesség és kimeríthetőség igénye nélkül mind intézményfilozófiailag, mind emberjogi vonatkozásában megragadni. A Magyarország és az Európai Unió domináns elitjei és domináns intézményei közötti konfliktus még időben következett be ahhoz, hogy arra reagálva a konfliktus természetét helyes összefüggésben interpretálva nemzetállamunk és hasonló szociopolitikai kulturális egységek és szintek visszafordíthatatlanul a további gyengülés sorsára ne kerüljenek.

A konfliktus lényegi tartalmára való fokozatos ráébredés a társadalom mással – nem főállásban politikával, EU joggal, vagy szociálgazdasággal – foglalkozó szegmensei részére bizony megkésve csak 2010 óta már a beállott konfliktus helyzetek nyomán (nemzeti választás, új alkotmány, gazdasági csődhelyzet stb.) váltak valamelyest érthetőbbé. Ezen nem is lehet csodálkozni. Az emberek nagy többsége – a kommunizmus és posztkommunizmus

* Doktorandusz (PPKE JÁK, Doktori Iskola).

traumája után – ‘csupán’ dolgozni szeretne és boldogabban élni egy szabadabb gazdasági és politikai légkörben. Ami viszont meglepő, hogy a magyar politikai vezetés és a tudományos közösségek részéről már az európai belkonfliktus meglétének elismerése is illetve rövid-, közép- vagy hosszú távú kezelése is feltűnően szerény intenzitással folyt. Egyfajta – a klasszikus európai történelmi, szociális és intézményi alapelvektől jelentősen eltérő – új nyomvonal mentén épülő intézményesített *európaiizmus* amely híveitől csupán a gazdasági globalizmusra való természetes reakcióként tünteti fel magát egy feltűnően leegyszerűsített képet adott az európai integrációról. Az pedig, hogy *egy politikai globalizáció, amely a gazdasági globalizáció kérdéskörét és dimenzióit csak részben fedi és azokat jóval meghaladva egy évszázados intézményesítési történettel rendelkezik, mintha eddig hidegen hagyta volna a magyarországi politikai és tudományos rétegek figyelmét, vagy egyszerűen nem volt elég ösztönző hatással további fontos kutatásokhoz. Egyfajta haladás modell és axiómáinak kritika nélküli követői, mintha természetesnek, sőt minden áron kívánatosnak tartották volna a XX. századi politikai globalizmust és növekvő intézményesített centrizmusát népeik nemzeteik bevonása nélkül is.*¹ Ilyen viszonylagos egyoldalúság és kritikátlan hozzáállás mely sem nyugat sem keletközép Európában nem általánosan osztott jóval euforikusabb és egyoldalúbb képet eredményezett Magyarországon az EU-ról, mint újkori sorstársaink és kultúrkörünk más államaiban (pl. Lengyelország, Csehország, Litvánia). Ez a hozzáállás Magyarországon odáig vezetett, hogy a jelenlegi konfliktus lyukakat ütött az ezidáig összefüggő rendszerként elfogadott – és a politikai vezetés és tudományos közösségek által akként hirdetett – vízió, alapelveken és a célba érést ígérő programokon. *Az, hogy több európai vízió, több európai haladás, több egymással ellentétes alapelvekre épülő stratégia, és több célba érést ígérő program tarkítja európai valóságunkat nálunk igen csak felvizezett formában, ha egyáltalán jelentkezett.*² Ilyen háttér mellett, bizonyos értelemben mára hálások lehetünk az intellektuálisan tisztább, objektívabb és immár jóval kiegyensúlyozottabb EU-ról kialakult képért, ami a Magyarország és uniós elitek közötti konfliktus révén a hazai politikai vezetés, a tudományos közösség és a polgárok nagy számára is láthatóvá vált. Ez persze nem jelent intellektuális felmentést a tudományos illetve politikai vezetés számára a lényegi kérdések eddigi nem felvetéséért, hiszen a mai helyzet már több évtizedes realitásokon

¹ Peter BERGER: The Sources of American Conduct. *American Interest* Vol.1 No.1 Autumn 2005. 28. A német származású amerikai szociológus Berger ‘alternate modernities’-ről beszél azaz modernitás több formájáról az európai és nyugati civilizációs fejlődési kontextusban. Washington U esztörténész Donald Treadgold Raymond Aaront idézve “több társadalmi evolúciót” mint az “ázsiai modellt” is megkülönbözteti. D. TREADGOLD: Freedom a History *NY Univ. Press* 1990, 484-485. John Gray a LOE professzora könyvében a nyugati haladás elméletek indokolatlan egyirányultságát és dogmatizmusát bírálja. John GRAY, *Die Geburt al-Quidas aus dem Geist der Moderne*. Vlg. Kunstmann München, 2004

² Ez leíró kritikaként szolgál, és nem akarja a különböző motivációkat, amelyek ezen egyirányú és egymedres magyar integrációs stratégia mögött álltak egészében értékelni. Ugyanakkor e fenomenológiai hiány akkor is szembeütköző, ha más fontos prioritások, mint a posztkommunista hatalmi elit megtörése belpolitikailag illetve a Kárpát-medencei Magyarság helyzetének újradefiniálására épített stratégia külpolitikailag óriási kihívást jelentett és részben sikeres is volt.

alapul.³ A magyar-uniós konfliktus nem a gyökere, hanem egy megnyilvánulása annak, ami már régóta fennállt. Így is azonban óriási erkölcsi és politikai előny, ugyanakkor stratégiai lehetőség, hogy végre tisztábban látunk. Ahogy Mohi Csaba cikkeiben és interjúiban kijelentette, az unió az, amivé mi tesszük.⁴ Ez egy olyan fontos általános igazság, hogy rögtön felmerül a kritikai kérdés, hogy akkor, mint juthattunk idáig. Hiszen az uniós nevezett értékek mára sem a történelmi Európa sem az új tagállamok értékeit nem tükrözik.⁵ Talán a nemzetek Európájának polgárai vagy az őket még valóban képviselő honatyák származnak a Mars-ról – azaz mindazok, akik a kérdéseket máshogy teszik fel és a prioritásokat máshol látják, lennének a békezararók és nem a mai uniós elitek – lehetne egy *politikailag korrekt* válasz az eddig elmaradt kritika indoklására. Ezzel szemben az igazság az, hogy a jelenleg az *uniós intézményeket domináló európai elit* nem az alapító atyák értékrendszerét illetve alapelveit képviseli, és nem az ENSZ Emberjogi Kártájának klasszikus vagy alapításkori alapelveit.⁶ Az állítólagos filozófiai, jogi és szociális evolúciók mára a domináns új elitet egy új integrációs vízióra hangolták. Európai szocialista és szociálliberális erők globális centrizmust és újraelosztást célul kitűző víziója multikulturalista és posztmodern (relativista) értékek mentén ‘fejlődik’.⁷ Céljuk a tradicionális intézmények és közösségek pluralizmusának társadalmat befolyásoló mivoltát megkérdőjelezni és ezek dinamikus demokratikus játékszabályainak hatalmat megkorlátozó létét egyszer s mindenkorra gyengíteni vagy éppenséggel megszüntetni.⁸ Ráadásul Európa pluralista intézményeit a mai domináns európai elit egy globális *decentristának* eladott, de *monista* módon koncentrált (egy abszolút hatalmi rendszer hálószerű kapcsolati formájából álló) rendszerrel akarja felváltani.⁹ Megosztó és korlátozó hatásköröket tagadva, ‘új’, *nem derogálható* jogi abszolútok bevezetésével a kereszténység és a korai felvilágosodás hatalmat korlátozó felfogását és jogkultúráját azokkal ellentétes egyfajta *globális kormányzati* rendszernek akarja alávetni.¹⁰ Az új tartalmú *free and democratic values* exportja a Lisszaboni-szerződés preambulumban és az ötödik cikkelyében

³ KOTTÁSZ Zoltán, Brit biztatás Orbán Viktornak. Roger Scruton: Az egész európai projekt az értelmiségi elit agyszüleménye. *Magyar Nemzet*, 2012, Aug. 1.

⁴ MOHI Csaba, Brüsszeli erőfölény. Saját alaptörvényük megsértésétől sem riadtak vissza. *Magyar Nemzet* 2012, február 08. „A Magyarország és az Európai Unió (EGK, EK) közötti kapcsolatok története a kezdetektől azt mutatja, hogy az unió mindenkor visszaélt erőfölényével, a kétoldalú tárgyalások folyamán domináns pozíciójából hátrányos feltételeket diktált, ennek során nemegyszer a súlyos szerződészegésektől és saját alaptörvényének durva megsértésétől sem riadt vissza”

<http://mno.hu/hirtvkulfold/sajat-alaptorvenyuk-megsertesetol-sem-riadtak-vissza-1049636>

⁵ Erre sokat mondó bizonyítékként szolgálhat Orbán Viktor Magyarország miniszterelnökének 2012. Feb. 9.-én lefolyt meghallgatása az EU Parlament közgyűlése előtt.

⁶ Elizabeth LEV, *Calling a Crusade; Europe's True Foundations Struggle for the Cross Has Changed Directions* 2009-11-12 <http://www.zenit.org/article-27528?l=english>, Michael PINTO-DUSCHINSKY; *Bringin Rights Back Home. Making human rights compatible with parliamentary democracy in the UK*, <http://www.policyexchange.org.uk> 2011.

Alan HOLDREN *Report finds rising discrimination against Christians in Europe*, Rome, Dec. 13, 2010 (EWTN News/CAN) <http://www.ewtnnews.com/catholic-news/Vatican.php?id=2303>, Religious Freedom 12 Theses 2009-11-06 <http://www.zenit.org/articie-27470?l=english>, valamint az *Observatory on Intolerance and Discrimination* reportja (2010 Dec. 10. Wien) a kereszténység európai üldözöttségét tekintve.

⁷ Robert H. BORK, *Coercing Virtue – The Worldwide Rule of Judges* The AEI Press. 2003. 1-7, 45-51.

Philip E. JOHNSON, *Reason in the Balance – The Case Against NATURALISM in Science, Law & Education*. Illinois, InterVarsity Press, 1995, 179-185, John Warwick MONTGOMERY, *Human Rights & Human Dignity*, Zondervan Publ. 1986. 99-102, 189-196, Gene Edward, VEITH: *Postmodern Times*. Crossway Books, Wheaton Illinois 1994, 158-159.

⁸ Lord HOFFMAN, *Foreword* in PINTO-DUSCHINSKY, 7-8. JOHNSON 145-149, 155-163. *The Problem with European 'Human Rights'* The Wall Street Journal (2012- 04- 25), Jakob MCHANGAMA / Aaron RHODES 18.

⁹ Harold J. BERMAN, *Faith And Order: The Reconciliation of Law and Religion*. Scholars Press, Emery University 1993, 302-304, Roberto M. UNGER: *Law in Modern Society A Criticism of Social Theory*, The Free Press NY. 1976, 215, 266, C. G. WEERAMANTRY, *The Lords Prayer Bridge To A Better World*, Liguori Triumph Missouri 2000, 188-196), VEITH 198-204.

¹⁰ WEERAMANTRY 226-228; Amitai ETZIONI, *From Empire to Community*, Palgrave 2004, 19-25, 56-65.

kételyt sem hagy a globális applikáció normativitását illetően.¹¹ Ezen új értékek európai uniós exportja és a vagyonok – nem nemzetállami, hanem szupranacionális (nemzetek fölötti) és globális – újraelosztásának több ravasz intézményesített módozata egy globális integrációt vetít előre, nem csupán az európai, ami eddig irányadónak volt tekintve.¹² Az európai emberek ezért állnak érthetetlenül a Maastricht óta tartó ‘szerződés’ és ‘alkotmánymódosítások’ előtt, amelyekben az ígért polgári felemelkedés helyett az integráció valódi célját, további integrációt kapnak, mint gyógykezelést az eddig manifesztálódott sikertelenség sorozatokra.¹³ Ez a további integráció – így van eladva – garantálja a felemelkedést. De a pozitív eredmények helyett több síkú csőd jelei mutatkoznak, nemzeti és kontinentális szinteken, de már haladunk a globális csőd felé is. Ezért pedig az eddigi – a nemzeti és kontinentális – nem fenntartható újraelosztási politika és a főleg baloldali politikáktól ‘közkedvelt’ központi bankok általi pénzszaporító mechanizmus a felelősek.¹⁴ Ennek veszélye már Wilhelm Röpke figyelmeztetései¹⁵ valamint az Adenauer - Erhardt Vita óta fennállt és ismert volt. F. A. Hayek pedig több évtizeden át, már 1944 óta az államizmusok mindhárom fajtáját – kommunista, fasiszta és szociáldemokrata – egy ontológiai kategóriába ‘szocializmus’ sorolta.¹⁶ A Franciaországban iskolázott, Afrika egyik legkiemelkedőbb gondolkodója és Szenegál volt elnöke, Leopold Senghar, a Szocializmus Afrikában című könyvében¹⁷ leleplezte az oly könnyen ignorált tényt, hogy a gondolkodást tekintve a Vasfüggöny mindkét oldalán ugyanazokkal a naturalista axiómákkal és Hegel-i szintézissel dolgoznak a tudósok és politikusok. Így nem csoda hogy ‘haladás’ és ‘fejlődés’ elméletük hasonlóan monista és kollektivistá mindent átfogónak tekintett és állítólag egymástól elválaszthatatlan [indivisible] folyamatokról szól. Ez fokozatosan antidemokratikus és totalitárius mélységet nyer, még ha az odavezető utak különböznek is a lassúbb nyugati gradualista illetve hirtelen megtett forradalom formáit tekintve. Ez az intellektuális, politika- és jogfilozófiai örökség mind Nyugaton mind keletebbre máig dominál, és segít megértetni, hogy miért lett alternatíva nélkülinek kikiáltva majd elfogadva az európai kormányzás és globális kormányzás hálózatának egyirányú új értékek, alapelvek, és eljárások mentén

¹¹ C 115/22 Die Amtsblatt der Europäischen Union 9.5.2008 Titel 1 Gemeinsame Bestimmungen Artikel 4, Artikel 5, Prof. Schachtschneider keresete az osztrák alkotmány és a Lisszaboni- Szerződés (nem) összeegyeztethetősége kapcsán ezt mondja alkotmány és demokrácia únió általi sérüléséről.

„Prinzip der begrenzten Ermächtigung, dessen demokratierechtliche Relevanz zu A III 6 b [B-VG] dargelegt ist, wird u.[a] durch die Handhabung des Diskriminierungsverbots und der Grundfreiheiten durch den Gerichtshof der Europäischen Union, aber auch durch dessen wettbewerbsrechtlichen Unternehmensbegriff missachtet. Demokratiewidrig ist insbesondere das aus den Grundfreiheiten entgegen dem Wortlaut hergeleitete Herkunftslandprinzip. Das Baugesetz der Demokratie ist durch diese im Folgenden erörterte Praxis unheilbar verletzt. Eine solche Entdemokratisierung kann auch das gesamte Bundesvolk nicht durch Gesamtabstimmung legalisieren, erst recht nicht durch die bloße Zustimmung zum Beitritt Österreichs zur Europäischen Union.“
<http://www.kaschachtschneider.de/Schriften/Dokumente-herunterladen/dokumente-herunterladen.html>
(Verfassungsklageschrift 2008 Kap. V, 223)

¹² Philip C. BOM, *The Coming Century of Commonism. The Beauty and the Beast of Global Governance* Virginia 1992, 177-179, 182-184.

¹³ Konsolidierte Fassung des Vertrages über die europäische Union, *Amtsblatt der Europäischen Union* 9. 5. 2008 Präambel: „Im Hinblick auf weitere Schritte, die getan werden müssen, um die europäische Integration voranzutreiben“.

¹⁴ Max OTTE, *Der Crash kommt*. 2006, 21-50, 238-252

¹⁵ Wilhelm RÖPKE, *A Humane Economy: The Social Framework of the Free Market*. Liberty Fund, Inc. Indianapolis 1971, 154-161, 177, 242-246. További részletesebb elemzése e ‘veszélynek’ lásd uo. 197-219.

¹⁶ Ennek kimondása évtizedekkel kitolta a csak 1972-ben megkapott Nobel Díj dátumát. Jerry MÜLLER, *The Mind and the Market*, Knopf New York 2002, 375-379, Alberto MINGARDI: The European Union According to Hayek. *The Wall Street Journal*, 2012 Március 23. http://online.wsj.com/article_email/SB10001424052702304636. ,Max OTTE uo. 37

¹⁷ Leopold S.SENGHOR, *On African Socialism*, Frederick A. Praeger, New York 1964, Glenn R. MARTIN, *Prevailing Worldviews of Western Society Since 1500*. Triangle Publ. Marion IN 2006, 157-159.

kialakult változata már legalább a Maastrichti Szerződés óta.¹⁸ XVI. Benedek Pápa, az *Európa* című könyvében (2004) azt a *hipotézist*, hogy az EU egy keresztény alapelveken nyugvó intézményrendszer *kellene, hogy legyen csak egy intuíciónként és nem bizonyított gondolati rendszerként* állította fel. Hozzátette, hogy a *tudománynak sok tennivalója van, hogy ezt a tézist kutassa.*¹⁹

Ami a Vasfüggöny összeomlása óta eltelt időszakot illeti a kérdés az, hogy, hogyan sikerült eddig integrálni az ígért gazdasági felemelkedés hiányában egy még értékeiben implicite keresztény demokratikus többségi Európában, az új centrista intézményeket és mechanizmusait, amelyek mára de facto a keresztény intézményi örökség megsemmisítésén fáradoznak multikulturalista, kollektivistá és naturalista axiómák alapján és funkcionalista kiterjesztő intézményi stratégiával? Főleg mivel ezek a szubszidiaritás (decentralizáció, és hatásköri elkülönültség) kontinentális szókinccse alatt lettek megalapozva. Erre próbál ez az írás a továbbiakban választ adni intézményfilozófiai és történeti háttér kontextusában, szelektív példákkal. Az is érzékelhetővé fog válni, hogy milyen messze jutottunk már – anélkül hogy felfigyeltünk volna rá – *egy decentristának eladott kormányzás szókinccse alatt* az élet egyre több privát és kisközösségi formáját veszélyeztető és diktálni akaró *misztikus és absztrakt neokollektivizmus* útján.

2. A politikai globalizáció: ‘Neokollektivizmus csak globálisan működik’ teória

A társadalmi változásokat leíró fogalmak között a koncepciók *reform* és a *revolúció* (e szavak tágabb használata értelmében), döntő változásról szólnak. A *revolúciót* hirtelen fundamentális változásokkal szokás összekapcsolni, a *reformokat* fokozatos (gradualista) változásnak szokás megfeleltetni. Az viszont időnként elsikkadni látszik előttünk, hogy gradualista *reformok* sokasága, amiket fokozatosságuk miatt moderánsnak és tudományos szókinccsel megfogalmazottságuk miatt legtöbbször indokoltnak éreznék, végeredményét tekintve hasonló illetve identikus is lehet a *radikális forradalommal.*²⁰ Történelmi példák erre a közelmúlt nemzetközi életéből a ‘békés egymás mellett élés’ gradualista évtizedei (1960-as és 70-es évek) amelyek alatt a nyugati demokratikus szféra *vitalitása gyengült*, míg a Szovjet Birodalom *földrajzilag növekedett*, és a nyugati szubvenciók következtében (mesterségesen) még évtizedekig életképes maradt.²¹ A Nyugat akkori Szovjetek felé irányuló *graduális megszelídítési reform stratégiája* ezen évtizedek alatt eredményében egy *fundamentális változással – egy kapitulációval –* ért fel. Ez egészen az 1980-as évekig, a Ronald Reagan, Margaret Thatcher, II. János Pál nevéhez kapcsolódó általuk megváltoztatott nyugati politikai, gazdasági és erkölcsi stratégia időszakáig dominált. Az ő stratégiájuk, a *demokráciára, szabadságra és alapvető* (nem a ‘mindenható államtól’ nagyvonalúan megadott) *emberi jogokra* lett felépítve. Ez a graduális stratégiaváltás forró háború nélkül is *szintén alapvető változásokat* idézett elő, nevezetesen a Szovjet birodalom összeomlását.²²

Más intrakulturális példán át is érzékelhetővé válik, hogy mind a gradualista mind az ennél intenzívebb forradalmi módszer fundamentális változást képes előidézni. A nyugati marxizmus feladta a szükségszerű (véres) forradalom tézisé, mint a szocializmus elérésének feltételét. Helyette a nyugati marxizmus az angolszász *Fábián-szocialista* és a kontinentális

¹⁸ CEP Analyse Nr. 14/ 2012, 02.04.2012: *EU-Verordnung, Überwachung der Haushaltspolitik und Ausbau des Defizitverfahrens*, különösen fontos a 4.oldal: „Juristische Bewertung“, *Lamy Calls for European-Inspired Global Governance*, http://www.globalgovernancewatch.org/spotlight_on_sovereignty/lamy-calls-for-european-inspired-global-governance, PINTO-DUSCHINSKY 55

¹⁹ Joseph Cardinal RATZINGER, *Europe Today and Tomorrow*, Ignatius Press San Fransisco 2004, 179-193, 270-291.

²⁰ VEITH 278-280, Brigitte BERGER, *The New Class As Guaranters of the Good Life*. Richard John Neuhaus edited, *Guaranteeing the Good Life* Eerdmans Grand Rapids 1990. 198-201.

²¹ BOM 55-74, MARTIN 182-184.

²² (A konkrét politikák és diplomácia irányai nem témája ezen írásnak.)

szociáldemokrácia *szelídebb marxista* formáit – a társadalmat graduálisan formáló intézmények fokozatos meghódítását – tették stratégiájuk eszközévé jogilag, nemzetközi jogilag, szociálpolitikailag, oktatáspolitikailag, és gazdaságpolitikailag.²³ Ugyanakkor nem vesztették el az utópisztikus célt a szem elől, nevezetesen a *kollektív egyenlőség* létrehozását, mint a társadalmi harmónia és nemzetközi béke garanciáját. E nemzetközi ‘szelíd’ szocialista csoportok először a nemzeti szintű intézményeket hódították meg fokozatosan a XX. század elejétől kezdődően.²⁴ Ezeket az intézményeket (végrehajtó, törvényhozó, bíróságok, gazdaság, oktatás, média, művészet) aztán meghódításuk után, eszközként lehetett használni mind a *nemzeti* szociális biztonság mind a *nemzetközi* kollektív biztonság és béke mechanizmusaiaként, a *reálpolitika* helyén és helyett, ahogy ezt Woodrow Wilson Népek Szövetségének korai példája is illusztrálja. Hasonlóan a külpolitikai eszköztárhoz a belpolitikában is a társadalmat formáló intézmények (oktatás, jog, média, bürokrácia) átvétele és kisajátítása a keresztény és klasszikus értékeken nyugvó liberális polgári demokratikus erőktől szintén előfeltétele volt – és máig is az – azok eszközként való használatához. Ez a hódítás *a belpolitikai kollektív egyenlőség bevezetéséhez volt szükséges*, amely egyenlőség – a kollektivisták szerint – a garanciája és feltétele a belső harmónia és béke létrehozásának. A központi állam központosított szerepének általános ‘felértékelődése’ után (Európában az 1920-as az USA-ban az 1930-as évektől), azon belül a végrehajtó hatalom korai megszerzése – vált a szociális biztonság, a gazdasági ciklusok ‘remélt’ megszűnésének, és az új központi bankok általi korlátlan pénzkibocsátás gazdaságot élénkítő funkciójának²⁵ garantorává. Ez a folyamat a nyugati kultúra államaiban a demokratikus választások megnyerésén keresztül zajlott, és a mai napig *formailag* így maradt. A választások megnyerése – ezen döntő előfeltétel – érdekében az éppen hatalmon lévők (a bal vagy jobboldal politikusai) az *újraelosztás* egyre intenzívebb *nem fenntartható* formáit (túlzott és szelektív *adóztatást*, külföldi ill. belföldi *eladósodást*, és rejtett *adóztatást* ami lényegileg a pénznyomáson alapuló *infláció*) működtetik.²⁶ Mára már eldőlt hogy ez hova vezetett. Ez viszont az új uniós tagállamok összefüggésében nem változtat a tényen, hogy ezek – más történelmi és geopolitikai célok mellett – az újraelosztás *új (uniós) módozatainak* (Strukturális-, Kohéziós-, és Szociális Alapok) *reményében* kerültek be a rendszer hálójába. Ez nem azonos a II. Világháború utáni újraépítés (Marshall Terv) modernizációs programjának sem természetében (a produktív termelés újraösztönzése) sem gyümölcseiben (versenyképes államokká válni és a *saját termelékenységük folytán* jutni előbbre). Az EU-s Alapok nem teremtettek az EU-n belül saját potenciára alapozott nemzeti gazdagodást ellenben annál több tipikus jelenségét a központosításnak: bürokráciát, átláthatatlanságot, korrupciót és elherdálást, illetve új motivációkkal, értékekkel, alapelvekkel és elosztási módszerekkel előállított uniós *függőségi viszonyokat*. Ezek között a nemzetállamok eladósodása egy stratégiai szükségesség volt – már ha valakinek érdekében áll őket megszüntetni – és azt követően kontinentális vagy globális síkon akar eladósítani, adóztatni vagy pénzt nyomni, azaz a *nemfenntartható* buborékot a globalista utópia szolgálatában tovább fújni. Ezen jelenségek pont a hiányosságaira mutatnak rá egy nemzetiből átdelegált szupranacionális jogállamiság európai szintű működésének.²⁷ (Természetesen itt az uniós ‘támogatási’, újraelosztási illetve befektetési területekről beszélünk és nem a nem uniós szintű ösztönzések saját erőből és független dimenzióiról vagy

²³ MARTIN 188-189, 224, David MITRANY: *A Working Peace System*. Chicago Quadrangle Books 1966, 159, 165-166. Robert BORK, *Slouching Towards Gommorah*. Regan Books Harper Collins 1996 1-13.

²⁴ Peter DRUCKER, *The New Realities* BUTTERWORTH / HEINEMANN 1996 (1989) 8. Martin SHOW, *Theory of the Global State: Globality as an Unfinished Revolution* Cambridge University Press 2002 (2000) 114, MARTIN uo.

²⁵ A pénznyomás és az ideológiai globalista project kapcsolatához lásd: RÖPKE uo, DRUCKER uo, SHOW uo, MARTIN, uo; Herbert SCHLOSSBERG: *Idols for Destruction* Crossway books 1993 90-105

²⁶ RÖPKE 192-200, Max OTTE: 22-25, Kurt BIEDENKOPF, *Die Ausbeutung der Enkel*, List Berlin 2007, 127-136, Hans BÜRGER/ Kurt W. ROTSCHEID: *Wie Wirtschaft die Welt bewegt*, 2009, 94-101.

²⁷ Andreas OLDAGG / Hans Martin TILLACK, *Raumschiff Brüssel. wie die Demokratie in Europa scheitert* 181-186, BIEDENKOPF 130-133

azok problémáiról.) Problémák láttán az uniós intézményi elit stratégiai válasza eddig mindig még több *centralizáció* és még több *kompetencia* átruházása Brüsszel irányába, amelyek eredményüket tekintve még több függőséget hoznak létre. Így van ma még több antidiszkriminációs szabály, még több korrupció ellenes bizottság, de már nagyobb hatáskörökkel, még több *összeurópai belbiztonsági testület, melyek a nagyobb problémákat nagyobb erővel kontrollálják*. Ezek a már uniós szintű hatáskörök a hasonló nemzetállami rendszereket nem mindig, mint 'együtműködési' egyenlő partnerekként kezelik, hanem funkciótól függően, mint alárendelt kiszolgáló struktúrákat. Esetenként még saját fogaskereküként is képesek használni az új mechanizmusokban a saját hatáskörében korábban autonóm funkciókat ellátó nemzeti szerveket.²⁸ Nemzeti szinten a jogorvoslat az alkotmány szerint történik, szigorú eljárási és anyagi jogi határok között demokratikus legitimáció következtében. Ez nem így zajlik uniós szinten. A bürokrácia (a Bizottság) általi kezdeményezésre és/vagy a nemzeti kormányfők *elitista kiegyezésén* alapuló új hatáskörök és intézmények születnek. A *megállapodások* (keretegyezmények) egyes funkcionálisan megindokolt területek uniós hatáskörbe való fokozatos, de teljes és reális átruházását eredményezik. (Lásd a Lisszaboni-szerződés előtti és utáni jogi és rendészeti együttműködés lényegi és strukturális változatait.)²⁹ A nemzetállami adminisztratív vagy szakmai képviselők egyre lényegtelenebb feladatokra szorítkoznak a nemzet képviseletében (összekötő szerep, képzés, részfinanszírozás, megtérítés stb.) és többé nem anyagi vagy eljárásjogi kontroll megtestesítői. Sőt bizonyos tekintetben a rendszer megfizetett kiszolgálóinak tekinthetők. Valószínűleg ez a cél, hiszen a szupranacionális újraelosztás megvalósulásától függő újabb és újabb *funkcionalista szükségletek nem behatárolható evolúciós* szaporítása nem tűrhet sem nemzeti demokratikus legitimációt sem más hatalmi ágak általi valódi kontrollt és felülbíráhatóságot.³⁰ A *funkcionalizmus technokrata módon tudományosan definiált empirikusnak nevezett (materialista) szükségletek kielégítését jelöli meg célul,*³¹ *de valójában egy naturalista társadalom- és emberképen alapuló kiterjesztő ideológia,*³² *amely holisztikusnak eladott módszere valójában az emberi szükségletek materialista redukciójára épül.* Ebben az ideológiában az ember nem szabad, hanem a környezeti determináció terméke. A környezethez történő alkalmazkodás elsődleges mozgatórugója (a szociális, gazdasági, pszichológiai szférákban) egyfajta tudományos manipulálásra épül. E teória szerint a kormányzás irányának kijelölése a politikai elitek és szakértők feladata a tudomány által szolgáltatott információk hasznosság elvű alkalmazása alapján, nem pedig a *demos* által.³³ A mai anyagi jog és eljárásjog evolúciója az adminisztrációs jogkör kiterjedése felé mutat – így jogi lényegét tekintve sajnos redukálódik – hiszen elsősorban a politika sikeres megvalósításával foglalkozik nem pedig hatáskörrel, hatalmi kontrollal, illetve a megtörtént jogkonfliktus tartalmi elbírálásával.³⁴ A joggyakorlat a prevenció (megelőzés) irányába tolódik ahol pedig a prevenció a konfliktus demokratikusan megvitatott fogalmától távolodva egyre specializáltabb körök (szakértők) világnézeti axiómáitól, premisszáitól válik függővé. A megmaradt funkciók ellenőrzése is a rendszer belsejéből fakad nem pedig az ágak és

²⁸ Mint látni fogjuk ez történik az Európai Elfogatási Parancs végrehajtása során. Alfons ADAMS, *Der europäische Haftbefehl öffnet die Türe zur Christenverfolgung* 02 06 2011 <http://schreibfreiheit.eu/category/gendermainstreaming/>.

²⁹ Gabriel TOGGENBURG / Günter RAUTZ: ABC des Minderheitenschutzes in Europa UTB 2010, 151-154, 284-285, SCHACHTSCHNEIDER uo., SCHACHTSCHNEIDER [b], *Prinzipien des Rechtsstaates* 2006, 82

³⁰ SCHACHTSCHEIDER [b] 71, R. WALTER / H. Mayer / G. KUCSKO-STADELMAYER, *Grundriss des Österreichischen Verfassungsrechts* 96 103, KOTTÁSZ uo. *Magyar Nemzet* 2012 aug. 1.

³¹ MITRANY uo, ETZIONI 174-176

³² BOM uo, JOHNSON uo, XVI. Benedek Pápa Enciklikái: *Spe Salvi és Caritas in Veritate*,

³³ B. BERGER, 199-203, JOHNSON 98-99, 112-115, 123-126, VEITH 179-183, BORK [a] 256-259, 264-267

³⁴ TUOMALA [a], Christ's Atonement As The Model For Civil Justice, *The American Journal Of Jurisprudence*, 38 (1993). 254, b, Roberto UNGER, Law in Modern Society *The Free Press*, New York 1977.76-83, K. A. SCHACHTSCHNEIDER [c], *Freiheit in der Republik* 281, 318, 391

intézmények természetes és jól elhatárolható különbözőségén alapul, így elsősorban hatékonyságot és nem hatalmi túlkapást ellenőriz³⁵. A demokrácia deficitese uniós intézmények és a 4-5 évenkénti választások után sem felszámolható új hatáskörök a privátszféra autonómiáit az adminisztratív jog túlszabályozó alkalmazásával számolhatja fel egyre könnyebben.³⁶ Mint látni fogjuk az Európai Elfogatási Parancssal kapcsolatos gondolatoknál uniós szinten az anyagi és eljárásjogi garanciák erősen torzulnak. Ami nemzetközi intézményileg itt érdekes az az, hogy nemcsak a korábbi konföderációs szuverenitási komponensek lesznek elhagyva, hanem ezen túlmenően az is szembe ötlük, hogy az úgynevezett *európai föderalizmus* többszintűsége nem hajlandó kötött hatáskörökkel 'föderalizálni'.³⁷ (Ez nem más, mint egy *contradictio terminus*, mivel ekkor nem lehet federalizmus a neve.) A Lisszaboni-szerződés mivel nem betűszerinti alkotmány így szerződésként könnyebben alakítható, amit ki is használnak, – lásd *európai fiskális, gazdasági és szociális kormányzás* első jeleit – persze a környezeti determinációra, a 'gazdasági krízisre' és az *elkerülhetetlenségre* hivatkozva.³⁸ De ha jól emlékszünk az *Európai Alkotmány (Draft)* sem ismerte a hatáskörök (hatalmi ágak és szintek) *szigorú elhatárolását*. Nyitott vagy nem pontosan megfogalmazott célok és intézményi feladatok és globális 'emberi jogi' kötelezettségek relativizálják benne a hatáskörök szigorú értelmezését. A szöveg 90%-ban megegyezik a későbbi Lisszaboni-szerződés cikkelyeivel, amelyek szintén nyitottak a feladatok funkcionális bővítésére mind anyagi mind eljárásjogi értelemben (Preambulum, V. Cikkely EUV).³⁹ A modern kontinentális koncepció a föderalizmusról a hatásköri precizitás hiánya miatt alapvetően más, mint az angolszász vagy svájci föderalizmus, mert az utóbbiaknál a különböző szintek különböző jurisdikciója tisztábban és hosszútávra alkotmányosan van elkülönítve.⁴⁰

3. A globális biztonság illúziója contra Caritas in Veritate

Az ENSZ által a 90-es évek óta propagált 'human security' holisztikus (mindent átfogó), naturalista és emiatt redukcionista programja felkarolt globális célja az EU ideológiai elitjének (Preambulum EUV). Ez a keresztény holisztikával nem azonos fogalom. Az ENSZ általi definíció eleve feltételezi a hatáskörök általános működési elvként való formálhatóságát.⁴¹ Ez egy közösségi kontextusban abban nyilvánul meg, hogy amíg a közösség által kitűzött cél nincs elérve, a haladás útja is korlátlan, csak *policy oriented* (szociológiailag indokolt adminisztratív jellegű) lehet. Az úgynevezett hatáskörök nem maradandóak, hanem nyitottak, az integráció céljainak alárendeltek és ez velük a fő gond. Ugyanis nem csupán a történelmileg ismert politikai és polgári szabadságjogok a cél (amiket a Vasfüggöny összeomlásakor a nem szakértői társadalmi szegmensekből politizáló polgárok is maguktól értetődőnek vettek volna). Még csak nem is egy (ha ködösen is) de valamennyire megfogalmazott *európai gazdasági vagy szociális biztonságról* van szó. E helyett az új programok egyfajta globális *human security* felé való elmozdulásban fogalmazódnak meg mindig tágabb megfoghatatlanabb vízióként. Ezek az ENSZ új (*Millennium Development Goals* agendáját) céljait feltételezik, azaz globális *fejlődés*, globális *béke*, és globális *emberi jogok* kikényszeríthetőségét. A célba jutás intézményesítése és annak eljogosítása a valódi darázs-fészek a pro és kontra táborok részéről. Ezek a célok tartós hatásköri elkülönülések

³⁵ A v. BOGDANDY, *Gubernative Rechtsetzung*, 2000, 28, 35, 107

³⁶ VEITH 166-169; B. BERGER 205, 209-211,

³⁷ PINTO-DUSCHINSKY 46,

³⁸ Center für Europäische Politik (CEP) Analyse uo.

³⁹ SCHACHTSCHNEIDER idézet a 9. lábjegyzetben.

⁴⁰ Martin WOLF *The Resistable Appeal of Fortress Europe*. AEI CPS 1994, 32-33, BOM 1992 77-79, BORK [b] 48-51, PINTO-DUSCHINSKY 46, Röpke 66-67, uo. V. fejezet *Centrism a Decentrism* 222.

⁴¹ MONTGOMARY 99-101.

nélkül immanensen és abszolút vonatkoztatási pontoktól függetlenül lettek meghatározva, még beláthatatlanul messze vagyunk e célok mindenáron való megvalósulásától. Így a *szubszidiaritás uniós változata sem jelent* – a katolikus szociális tanítással ellentétben – *intézményi autonómiát és védelmet* a család, a házasság, az egyház, az állam és különböző szintjei, illetve a szabad asszociációk profit orientált és karitatív intézményei számára.⁴² Ez az ellentmondás akadályozza a keresztény szociális tanítással való összeférhetőséget. Mivel a szubszidiaritás koncepció történelmileg létező a nyugati civilizáció kereteiben (tartalma önrendelkezés, kiegészítő segítség, működési területek függetlensége *sphere sovereignty*, önfelöltség, autonómia),⁴³ az új szerződések és programok írásánál új jelentéssel a szót megtartották, de tartalmát átírták. A holisztikus közösség koncepciójában nincs valódi önkormányzati autonómia és ehhez kiegészítő jellegű támogatás, hanem a ‘közösségi céloknak’ alárendelten a közösségen belül a *leghatékonyabb* csoport szintjén *kell* őket megvalósítani.⁴⁴

Ha máskor nem, a centralista intézményesítés negatív eredményei nyomán lesz mind a tudományos közösség mind a politika kényszerítve polgáraik után az ilyen ‘kényszerítő közösségesítés hipotézisének érvelési koherenciáját megkérdőjelezni. Az új tagállamokban (de nem csak ott) mára megváltozni látszik az egyirányú, egycsatornás uniós folyamatokhoz való majd hogy kritika nélküli hozzáállás a folyamatokért felelős vezetők részéről is. Egyre több kérdés merül fel a magukat eddig kissé naivan az uniós politikai, gazdasági és újraelosztási (szociális) *biztonság* nyerteseinek tartó államok részéről is. Ezek a kérdések célirányúan visszatérnek a szó szerinti *alapokhoz* (hasonlóan a ma reneszánszát élő természettudományos *Grundforschung*-hoz) amelyek visszatérnek a kérdésekhez, amik eddig mint adott premisszákként vagy már bizonyított hipotézisekként elkönnyelve át lettek ugorva, kezeletlenül érintetlenek maradtak. Ilyenek az alkotmányok alapvető szerepe az EU-ban, az EU értékrend, nemzet, cselekvési és döntési szabadság a gazdasági, szociális, és nemzetközi kapcsolatok terein, önálló gondolatok és nemzeti programok megvalósításának felelős hatáskörei, és ezek demokratikus legitimációi, önrendelkezés és önkormányzás.⁴⁵ Vajon miért nem lett észrevéve illetve tematizálva ezen potenciális konfliktus területek egyik másik kérdése már sokkal korábban is?

4. Víziók, alapelvek, programok

⁴² B. BERGER, 200, VEITH 165-169, BORK [a] 10-13, JOHNSON 139-140,145-146.

⁴³ Joseph Kardinal HÖFFNER. *Christliche Gesellschaftslehre* Presseamt des Erzbistums Köln 1978, 52-55.

⁴⁴ Mai végeredményét tekintve persze az USA-ban is ugyanezek a jogdefiníciók élnek, de csak azért mert a *substantial law* önmaga is át lett értelmezve és ki lett terjesztve (lásd ‘privacy rights’ az abortuszkérdésben). Az átértelmezett anyagi jog ettől kezdve már nem maradt a saját határain belül, hanem kiterjeszkedett az eljárásjogra mintha az eljárásjog a *fair process garanciáin túl* anyagi jogi dimenzióban is felelős lenne a *helyes* ítélet meghozataláért ‘substantial due process’ (BORK [b] 69-72). Ennek kanadai verziója Bork szerint a *general principles of law*“, amelyek *általános elvekként veszik át* a nemzetközi jogból (és ez Bork fő kritikája) mind az európai *ítéleteket* (pl. ECHR) mint anyagi jogi érvelési támpontot, mind az érdek *balancing* és proporcionalitási metodológiát mint eljárásjogi ‘*fair process*’ útmutatókat. Bork szerint, ez a policy orientált módszer a bírói hatalmi ág hatásköri túllapása. Egy nem pozitivistá és mégis Borkéval összeegyeztethető interpretációja és alkalmazása a ‘*general principles of law*’ doktrínának: William A SCHABAS, *International Human Rights Law and the Canadian Charter* (1991), 33. Ő az *abszolút természetjogi* gyökerekben látja az emberi jogok nyugati megalapozottságát. Lásd szintén: TUOMALA [c], *Marbury versus Madison and the Foundation of Law, Liberty Univ. Law Review*, Vol. 4 (2010), 320-324.

⁴⁵ Justice ARDEN: *Peaceful Or Problematic? The Relationship Between National Supreme Courts And Supranational Courts In Europe*, The Annual Sir Thomas More Lecture, 2009 Nov. 10, Konkrét reformok (pl. az Interlaken Protokoll) vagy az ‘ECHR’ reformja a 2012-es angol elnökség alatt. De ide tartoznak a magyar alkotmány és az ennek normáit és értékeit kifejező sarkalatos törvények körüli uniós viták is. John RENTOUL, “*Right of Rebuttal*“ *against Strasbourg?* <http://blogs.independent.cn.uk/2011/10/25/a-right-of-rebuttal-against-strasbourg/>, MP Defends Constitution before EP 020912 [http://news.bb\[cc\]o.uk/democracylive/hi/europe/newsid_9693000/9693944.stm](http://news.bb[cc]o.uk/democracylive/hi/europe/newsid_9693000/9693944.stm)

A válasz a gradualista (nem forradalminak tűnő) intézményesítési stratégia mégis forradalom-szerű hatásaiban keresendő. Arról ritkán van szó, hogy az ismert tradicionális intézményeket frontálisan megtámadva a multi-kulturalista egalitárius új forradalmárok döntő változást érjenek el az élet maguk által definiált minőségének *megjavítása* érdekében. Ehhez legtöbbször nincs meg a nyugati civilizációs országok többségében a demokratikus jogállamiság keretei között a szavazati többségük. Programjukat elrejtve a laikusok többsége elől a régi értékek és alapelvek átértelmezésén majd népszerűsítésén (a művészet, média, közoktatás területein) keresztül érik el átnevelési céljaikat. A család, házasság, az élet, a biológiai fizikai szükséglet, a magánszféra, a közoktatás, az egyenlőség, tolerancia és diszkrimináció tartalma, lassan de lényegesen és alapvetően változik meg, de csak töredékeiben demokratikusan.⁴⁶ Így a tudományos, intellektuális és társadalomformáló eliteknek – ideértve a jogi és politikai reformerek aktivistáit is – fokozatosan sikerül a demokratikus jogrendet különböző címszó alatt megkerülni, majd később az előző értékek és alapelvek követőit kriminalizálni.⁴⁷ Ezen vezetői és értelmiségi elitek – a nyugat európai ‘1968-as’ kollektivisták és generációjuk intellektuális követői, tanítványai – ilyen lassú egyensúly eltolódáson dolgoznak.⁴⁸ Az állam központi intézményeinek formáló erejét használva, illetve ezekben az intézményekben – mint a jog, politika, közoktatás, média, művészet, bürokrácia, szakszervezetek szintjén – mára gradualista módszerrel lassan, de biztosan bontották meg (relativizálták, megtámadták, jogvédelemtől fosztották meg) a keresztényi, polgári és nemzeti intézmények autonóm, szubszidiáris, kisközösségi közvetítő önfelelősségre alapuló rendszerét.⁴⁹ Ez nem magyar, hanem európai, nyugati civilizációs és globális jelenség is (de a magyar helyzetben ennek ereje megsokszorozódott a volt kommunista elit továbbelő rejtettebb társadalmi diktatúrájának hatása alatt). A gradualista módszertani hozzáállás axiómáinak felismerése és leleplezése nem kis mértékben segíthet megérteni a sokak számára oly meglepő európai szellemi és anyagi leépülés lényegét. Ahogy egy közelmúltban leadott előadása után egy híres *global-law* professzor félreérthetetlenül hozzáfűzte előadásához ‘a cél az, hogy minden emberi cselekmény jogilag szankcionálható legyen’⁵⁰. Ehhez pedig az út a *demokrácia feladásán* keresztül történik, fűzte hozzá. Érdekes módon senki nem kérdőjelezte meg e tézist a hallgatóság között. Talán meg voltak lepődve, vagy csak udvariasak voltak? Esetleg az elhangzottakkal még egyet is értettek? Ne higgyük, hogy rossz szándék csapódik ki egy ilyen ‘minden emberi cselekményt szankcionálni akaró’ ‘de új normák alapján’ kijelentésben. Az ember és a világ természetéről általuk feltételezett néhány axióma teszi számukra elkerülhetlenné a centrizmus újabb síkjára való továbblépést. Ez azonban nem teszi az ilyen célokat és a hozzájuk vezető módszereket ártalmatlanná, sőt. Bizonyos törvényekből kiindulva valóban úgy tűnhet nyugati civilizációs elitjeink számára a tőlük már dominált nemzetközi és nemzeti intézményekben (elsősorban Európában ill. az USA-ban) – hogy a globalizmus pozitív gyümölcseinek jó irányba terelése, a negatív gyümölcsök kiküszöbölése, és az egyfajta globális újraelosztásra alapuló kollektív csoportok (szegény nemzetek vagy multikulturalista szociális egységek) megsegítése folyamatos

⁴⁶ *Geplante EU-Gleichbehandlungsdirektive diskriminiert Christen* CATH.NET – Katholischer Nachrichtendienst 08. Aug. 2009 <http://www.kath.net/detail.php?id=23612&print=yes>, *Report finds rising discrimination against Christians in Europe*, HOLDREN uo., (EWTN News/CAN) <http://www.ewtnnews.com/catholic-news/Vatican.php?id=2303>

⁴⁷ BORK [a] 5, U.S., *E.U. Spearhead Islamic Bid To Criminalize Free Speech*, Soeren KERN Jan. 6. 2012 <http://www.stonegateinstitute.org/2734/criminalize-free-speechReligion>, Religious Freedom 12 Theses 11.06.09, 12 Theses on Religious Freedom <http://www.zenit.org/article-27470?l=english>

⁴⁸ Helmut Schelsky szociológus és követőinek kutatásai ezen manipulációk leleplezésére gondolati iskolává nőttek ki magukat. Karl-Heinz HILLMAN: *Wörterbuch der Soziologie*, Kröner 1994, 756-757

⁴⁹ Norbert TOFALL/Frank SCHÄFFLER: *Freiheit und Versuchung*, nem publikált egyetemi manuskript, Europa U. Viadrina, Frankfurt Oder & Hayek Institut. RÖPKE 172-184, 197, BIEDENKOPF 144-163, Alberto MINGARDI: *The European Union According to Hayek*, The Wall Street Journal, 2012 Márc. 23

⁵⁰ Antoine GARAPON, *A globalizáció, mint jogi kihívás*, előadás a Francia Intézetben, 2011 Dec. 01, Budapest

centralizációt feltételez. Utóbbira példák a feminista jogok az abortuszhoz, homoszexuálisok házassága és gyermek örökbefogadási joga, vagy éppenséggel a *globális felmelegedés* nevében globálisan adóztatni akaró panteista naturalizmus képviselői, akik már a klímaváltozás döntően emberi előidézésének megkérdőjelezőit is *preventív*-en szeretnék jogilag szankcionálni.⁵¹ Ezen csoportok 'önrendelkezése' és differenciált jogi védelme erősödik⁵² (mialatt a keresztényeké és a polgári értékeket képviselőké gyengül).⁵³ Egy tartalmi átírás zajlik, amelyet *jogosítás, intézményesítés* követ valódi társadalmi vita és törvényalkotói elsődlegesség nélkül. Valóban legitimálhatnák a klasszikus demokratikus képviselői folyamatok megkerülését, félreállítását az ilyen megfoghatatlan már szinte misztikus érvelési formák? Egy *válság szókincs*, – szükségállapot, hisztéria, krízis, terrorizmus, tudományos érvek, szakértői indoklások, technokrata megvalósítás – ez mind funkcionista '*visszademokratizálási*' [*Entdemokratisierung*] módszerek egy új *globális közösség* új alapokon való létrehozásához amelyeknek a klasszikus demokratikus döntési logikához és mechanizmusaihoz nincs már köze. Részleges példát szolgáltat ezekre az aspektusokra ma Görögország vagy maga az USA is. Tegyük fel a kérdést, mit is veszítünk vagy veszíthetünk könnyen el európai összefüggésben, amink eddig megvolt. Ne csak az integrációnak nevezett folyamat még további integrációs szükségességének technokrata vagy ideológiai kánonját fogadjuk el pl. Merkel kancellár asszony nyomán premisszaként, mert ennél többről van szó. Például elveszíthetjük a történelmi alapjainkat, normáinkat, értékeinket, intézményi pluralizmusunkat és szabadságunkat amiért elődeink oly nagy árat fizettek.

A klasszikus demokratikus jogok és a mindenkori hatalmat korlátok között tartó alkotmányos alapelvek nem pusztán a Francia forradalom óta vannak velünk.⁵⁴ Az egymással feszültségben lévő *pluralista joghatóságok sokrétűsége a XI. sz. óta velünk van és a posztklasszikus keresztény konszenzus terméke*. E hatásköri funkciók és korlátaik a transzcendens teremtő és üdvözítő Isten képéből lettek levezetve – és a Teremtő és teremtett személy illetve a teremtett világ szétválasztásán, megkülönböztetésén alapulnak, állítják H. Berman és T. Woods katolikus jog illetve történész professzorok. Ezen ontológiai és természetjogi különbségtétel melléktermékeiként foghatók fel a hatáskörök és kontrollok nyugati civilizációs intézményesített jellege és formái. Vetélkedés, autonómia és jurisdikciók jellemezték a császár, a földesúr, a püspökök, a szabad városok, az egyetemek közötti kapcsolatokat. Az intézményi rendszer *Isten szuverenitása alatti hatalommegosztáson majd önkormányzáson* alapult először az egyházi és világi szférák között, majd utána a világi területeken belül kialakult jurisdikciók által. Az európai keresztény kultúra intézményei hatáskörökre és a *rule of law* praxisára lettek felépítve. Történelme nem a későbbi abszolút monarchiák *egyedi* vagy az egalitárius forradalmak *kollektív* önkényességére vagy utópisztikus célorientáltságára alapozódott. Ezen utóbbiak lényegüket tekintve megegyeznek, bennük az ember szuverén. A zsidó-keresztény alapokról származó hatalom korlátozás óriási kontrasztban áll a klasszikus és keleti civilizációk monizmusával is, különösen azok belülről

⁵¹ Europa – Press Releases – *Climate-Adapt: a new tool for climate adaptation policy-making* <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/12/309&format=HTML&aged=0&lang>
Stefano GENNARINI J.D *How Much "Green" Does it Take to Make the Green Economy? G77 Derailing the Green Agenda at the UN*, 2012 03. 26. <http://www.turtlebayandbeyond.org/2012/demography/how-much-green-does-it-take-to-make-the-gr>

⁵²<http://www.dailytech.com/Global+Warming+Afforded+Same+Legal+Status+as+Religion+in+UK/article16721.htm>

⁵³HOLDREN uo.

⁵⁴Harold J. BERMAN, *Law and Revolution: The Formation of the Western Legal Tradition*. Harvard University Press Cambridge, Mass 1983. 3-6, Thomas E WOODS, *How the Catholic Church Built Western Civilization*. Regnery 2005, 188-202, Rodney STARK, *The Victory of Reason. How Christianity Led to Freedom, Capitalism, and Western Success*. Random House New York 2005, SCHÖNBORN [b], *Christianity Offers Dual Citizenship*, Address at the Cath. Univ. of America, Feb. 04. 2010, MONTGOMERY 205-210.

kollektivistán megindokolt hatáskör legitimációs próbálkozásával, és ezek *korlátlan közjog általi kiterjesztésével*.⁵⁵ Mai jogi fogalmakkal élve, a történelmileg kialakult osztott hatalom nyugati civilizációs gyümölcsei közé tartoznak a szabad választások, népképviselő, felelős kormányok, lelkiismereti-, szólás- és vallásszabadság, gyülekezési- és asszociációs jogok, *rule of law*, eljárásjogi garanciák és további első és második generációs szabadságjogok és köteleességek. Ezek a keleti monizmusból nem levezethetőek. Nemzeti implementációjukat és nemzetközi mandátumát – szerződések és szokásjog alapján létrejött –*több szintű demokratikus folyamatok legitimálták* és ugyanakkor korlátozták is egy transzcendens Istenkép égise alatt. Hatalmi korlátok és demokratikus folyamat nélkül ugyanis *nincs legitimáció* semmilyen politikai vagy közösségi hatalomgyakorláshoz, ahogy ezt nyugati alkotmányaink a mai napig tartalmazzák. Egy közösség, legyen az akár globális is, ha ezt figyelmen kívül hagyja könnyen egy abszolút 'közösség-izmussá' értékelődhet le, ha csupán elitjeitől megfogalmazott szociális kommunális érdekeknek eladott tézisekre alapul. Nemzetközi jog professzor Jeffrey C. Tuomala így foglalja össze a dilemmát, ami egy misztikus közösségi tudat és szociális igazságosság kapcsolatából fakad:

“In both the mystical and social justice views, issues of individual sin, and guilt as moral wrongs, are minimized or eliminated. The focus is on establishing a particular order, or effecting a change of relationship, without a satisfaction of justice. In effect, it is reconciliation without atonement and community without satisfaction of justice. The mystical view of atonement eliminates the duality between God and man, and in so doing, eliminates the separateness of individuals. Social justice, to overcome the problems of the welfare-corporate state, eliminates the separateness of individuals, and in so doing creates a new god. In both the mystical and social justice theories, corporate man and god are one. This would resolve the legitimacy problem that arises when some individuals or groups try to impose a particular order on others. However, if all are one, the problem of maintaining true individuality and freedom reasserts itself. Neither of the theories offers a convincing answer to this dilemma.”⁵⁶

Harvard jogprofesszor Roberto Unger aki ugyanezzel a problémával viaskodik, a misztikus közösségi tudat és a szociális igazságosság összefüggéseit vizsgálva vallja be, hogy holott a jogot az egymás iránti közösségi szimpátia tanítására lehet tervezni, de rövid távon amire számítani lehet az csak annyi, hogy különböző keretek között *kényszerítjük az embereket, hogy úgy tegyenek mintha egymás iránt valódi szimpátiájuk lenne*.⁵⁷ Ezt a dilemmát Weeremantry bíró vagy Columbia professzor Amitai Etzioni sem tudják megkerülni komunitárius és misztikus teóriájuk igazolásakor. Az erőszaknak tehát helye van megint, csak *más* (önkényes) érdekek alapján. Erre írja a Szentatya, XVI. Benedek a *Spe Salvi* enciklikájában a forradalmak eredményeivel és az *új kezdetek* indoklásával (azok későbbi legitimációs problémájával) felmerült nem megoldott dilemmákkal kapcsolatban a következőket:

„Gott ist Gerechtigkeit und schafft Gerechtigkeit. Das ist unser Trost und unsere Hoffnung. Aber in seiner Gerechtigkeit ist zugleich Gnade. Das wissen wir durch den Blick auf den gekreuzigten und auferstandenen Christus. Beides – Gerechtigkeit und Gnade – muß in seiner rechten inneren Verbindung gesehen werden. Die Gnade löscht die Gerechtigkeit nicht aus. Sie macht das Unrecht nicht zu Recht. Sie ist nicht ein Schwamm, der alles

⁵⁵ VEITH 151, 198-201, MONTGOMERY 112-116, Jeffrey C. TUOMALA [b], *On War And Justice: National Interest, International Law and Cooperation in an Age of Terrorism*. Conference Presentation: *Chinese and Western Values: Is International Cooperation in Fighting Terrorism Possible?* University of Denver School of International Relations, Feb. 2004.

⁵⁶ TUOMALA [a], 221-255.

⁵⁷ UNGER uo. 215.

wegwischt, so daß am Ende dann eben doch alles gleich gültig wird, was einer auf Erden getan hat.“⁵⁸

A túlzott intézmények fejlesztésébe vetett hittől és bizalomtól – mint az emberi fejlődés garanciájától – óv Benedek Pápa. A Teremtő felé nyitás – ami egy tudományfilozófiai tétel és a nyitott univerzum hipotézisének felel meg (szemben a zárt univerzum naturalista hipotézisével) a szabad és szolidáris felelősség hittel és értelemmel való átvétele – a valóságra alapozott teljes körű emberi fejlődés (*integral development*) alapja, érvel a Szentatya. Ez óv bennünket a redukcionizmustól és az igazságot helyettesítő ideológiáktól.⁵⁹

A *kommunizmus* és az új *commonizmus* között nincs sem lényeges etimológiai, sem ontológiai különbség. Csak módszertanilag választhatók el aszerint, hogy gyors vagy lassúbb megvalósításáról beszélünk-e a egy új kollektivistá centrizmusnak az autoritárizmus vagy a totalitarizmus irányába. Velük szemben a keresztény szociális tanítás értelmében léteznek a Teremtőtől ránk ruházott emberi méltóságunkból fakadó, *nem derogálható* emberi mandátumok és intézmények melyek nemcsak szociológiailag megragadható funkciók és struktúrák. Ezek a házasság, család, egyház, szabad asszociációk profit és nem profit jellegű fajtái melyek nem a kollektivizmusoknak való alárendeltségükben közvetítik a teremtett valóságot, hanem éppen ellenkezőleg a transzcendenstől felruházott *önálló célirányultsággal* rendelkeznek⁶⁰. Ezekhez a mandátum és legitimáció *nem* egy abszolútált humanizmusból így *elsősorban* nem is közvetlenül a *demokratikus politikából* vezethető le – hiszen ahogy fentebb láttuk az maga is eredmény az ontológiailag felismert premisszák alapján. Belőlük nem következik mindent átfogó emberi vagy intézményi hatalom – *se nem más kollektív konszenzus szüleménye nem abszolútálható*, így a globális civil szféráé sem. *Ezen alapintézmények és hatásköreik nem is hasznossági alapon* megszületett konszenzus termékei, (melyek technokrata, tudós, filantróp körök ‘új papságának’⁶¹ jóvoltából átmeneti indokoltsággal bírhatnak). Ezek sokkal inkább a human funkció számára nélkülözhetetlen szociális intézmények, az *emberi természet állandó komponenseihez* kapcsolódnak, amelyek az embert segítik hivatását *ganzheitlich* megélni. Ők nem csak a materialis, szociális, vagy pszichológiai környezet egy átmeneti időszakra kifejlődött majd megszűnő egységei a naturalizmus zárt rendszerében, hanem *transzcendentális hivatással* is bírnak.⁶² Ha viszont ezeket az intézményeket, és önrendelkezési autonómiájukat szemtől szembe nem tudják forradalmi elitek megváltoztatni a demokratikus jogállam eljárásai szerint akkor hatékonyabb számukra az indirekt graduális módszer – mint ahogy ezt a legújabbkori történelem elének tárja.

Ezekre a társadalmi és jogi intézményekre az újrainterpretálás és relativizálás veszélyei leselkednek, mégpedig új erőcentrumokból beleértve az új jogi erővel felruházott kontinentális (uniós) illetve globálisan intézményesített síkokat, amelyek a demokratikusan legitimált nemzetállam kompetenciáinak megkerülése és megnyirbálása árán közvetlen vagy feljebbviteli hatáskört proklamálnak maguknak.⁶³ Ebben helyi vagy transznacionális NGO-k

⁵⁸ Papst BENEDIKT XVI.: *Spe Salvi*, Vlg. Johann Regner Graz 2007, 44.

⁵⁹ *Spe Salvi* 23, 24 a,b, 30, *Caritas in Veritate* 9, 11, 12.

⁶⁰ Herbert W. TITUS. *God Man and Law: The Biblical Principles*, (1994) 65-75, 99-118. E a fejezetek a hatáskörök természetéről és az egyenlőség mibenlétéről szólnak a neves amerikai alkotmányjogásztól, dékántól és ügyvédtől.

⁶¹ Helmut Schelsky német szociológus kifejezése a 20. századi intézményeket uraló ideológiai elitek leírására.

⁶² *Spe Salvi* uo. *Caritas in Veritate* uo., Kardinal Christoph SCHÖNBORN: *Der Mensch als Abbild Gottes*. Sankt Ulrich Vrlg. 2008 63-70, 75-76.

⁶³ BORK [b] 8-11, Jim KELLY, *Council of Europe and EU Treaty Negotiations Must Respect Sovereignty* Feb. 24. 2010. http://www.globalgovernancewatch.org/spotlight_on_sovereignty/recent.asp?id=136&css=print, A “*Right of Rebuttal*” against Strasbourg? John RENTOUL Independent Eagle Eye Blogs 25 Oct. 2011 <http://blogs.independent.co.uk/2011/10/25/a-right-of-rebuttal-against-strasbourg/> Lord Irvine: *human rights law developed on false premise* <http://www.guardian.co.uk/law/2011/dec/14/lord-irvine-human-rights-law/print> ,

segítik őket, akik terjesztik, ellenőrzik és felméri a hatáskörök további kiterjesztésének lehetőségeit és hatásait.⁶⁴ Jogi értelemben vett képviselői legitimitációja ilyen NGO szervezeteknek (mint a radikális feminista, homoszexuális, zöld radikális, vagy bevándorló szervezetek) nincs, és mégis ezen – az osztársadalmi százalékokat nézve – kisebbségek, szélsőséges (javarészből a többséggel ellentétes) világnézetük ellenére is a *soft law* gradualista módszerrel új intézményeket és hatásköröket képesek maguknak biztosítani. Folyamatos bővítések nyomán a nemzetállami szociálliberális elit jóvoltából egy megkerülhetetlen hálót fonnak a többség köré.⁶⁵ Ha ezen nem demokratikus folyamatok ‘csak’ nemzeti szinten történnek, már veszélyesnek tekinthetők a többségi társadalom kultúrájának, értékeinek és jogrendjének fennmaradása szempontjából. Ha ezen folyamatok transznacionálisak, illetve szupranacionálisak akkor még nagyobb a valószínűsége annak, hogy a nemzeti kultúra, értékek és jogrend kiüresedik illetve alárendelődik egy új nemzetek fölötti intézményesített fentről lefelé irányító [*top down*] adminisztratív (nem választott) hálózatnak. Ilyen adminisztratív rendszerben a XX. században nemcsak a Kommunista birodalom és csatlósai operáltak, hanem a náci Németország is. Nevezetesen törvényességi határok nélkül működött, hiszen a *közös etika* ‘a vér és föld’ rasszista világnézete egy spirituális naturalista monizmusban (egy abszolút közösségi rendszerben) operált, amelyben a célokat és eszközöket immanens módon önmagán keresztül definiálta és nem fogadott többé el egy kívülálló transzcendens mércét – pl. Természetjogot, Isteni jogot a történelmi alkotmányok közvetítésében.⁶⁶ Ez drámai fordulatot vett a Nürnbergi Per alatt és (ideiglenesen) utána is. Ezt illusztrálja Robert Jackson bíró a Nürnbergi Felsőfokú Katonai Bíróság előtti nyitó beszédében, amikor a per legitimitációját illetően egy olyan jogtudományról beszélt, amelynek egy *mindenütt jelenlévő realitása* van. Vonatkoztatást tett a ‘Függetlenségi Nyilatkozatra’ a *természetes és elidegeníthetetlen jogokra*, és arra hogy az *uralkodók is a Jog alatt* állnak századunkban is.⁶⁷

A centralizáció összefüggésében azonban nem bír alapvető jelentőséggel, ha különböző fajta kontinentális szupranacionális, transznacionális, internacionális szociológiai *jurisprudence* alapú bíróságok az új ‘közös’ intézmények közös hatásköreinek elsőbbségét előfeltételként kezelve *substantiv due process (rule of law)* ítéletekkel ‘védenek’, hiszen pont a szubsztantív dimenzió mind transzcendentális, mind demokratikus legitimitációja hiányzik a mai rendszerből. Egyfajta bírósági normakontrolnak *judicial review* mindenképpen van helye, de ez az eljárásjogi garanciákon és a törvényalkotók szándékán túl nem jelenthet bíróságok

Cameron Pushes for Reform of European Court of Human Rights Jan. 31. 2012
http://www.globalgovernancewatch.org/spotlight_on_sovereignty/recent.asp?id=816&css=print

⁶⁴ Jim KELLY, *US Citizens Are Plugged Into the Matrix of Human Rights Governance* » *Spotlight on Sovereignty*... March 24, 2010.

http://www.globalgovernancewatch.org/spotlight_on_sovereignty/recent.asp?id=141&css=print, Kelly governance kritikus tézisei a globális intézményesített matrix stuktúráját és funkcióit illetően a 2012-es berceli Leadership Summer Academy (Július 25-29) a Common Sense Society (Budapest) szervezésében is elhangzott. “*International Law Limitations On Democratic Entrepreneurship*” (Július 29) címszó alatt.

ENSZ dokumentumok: *Monitoring of population programmes, focusing on adolescents and youth* Report of the Secretary-General E/CN. 9/2012/5, *Promises to Youth Remain Unfulfilled, New Report Says Donor Investments in population and reproductive health programmes far short of commitments* 23 April 2012
[http://www.unfp\[a\]org/public/cache/offonce/home/news/pid/10535;jsessionid=7C5D3D0420902C659...](http://www.unfp[a]org/public/cache/offonce/home/news/pid/10535;jsessionid=7C5D3D0420902C659...), *Social injustice and environmental risks need to be tackled together*
<http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=41609&Cr=sustainable+development&Cr1=GA/11214> [http://www.un.org/News/Press/docs//2012/ga11214.do\[c\]htm](http://www.un.org/News/Press/docs//2012/ga11214.do[c]htm)

⁶⁵KELLY, *US Citizens Are Plugged Into the Matrix of Human Rights Governance* » *Spotlight on Sovereignty* March 24. 2010, PINTO-DUSCHINSKY 25, 46

⁶⁶ TUOMALA [c], *Nuremberg and the Crime of Abortion*, *University of Toledo Law Review* (42) winter 2011, 117, 131.

⁶⁷ *Trial Of The Major War Criminals Before The International Military Tribunal, 2. International Military Tribunal* (1948).

általi törvényhozást. A szubsztantív dimenzió attól szubsztantív, hogy léte nem egyedül az alkotmány, azaz a végső pozitív jogi legitimáció eredménye, hanem alapelvei attól függetlenül is kell, hogy létezzenek, és kötik *mindhárom alkotmányos hatalmi ágat* így a bíróságokat is⁶⁸. A bíróságok nem ‘kitalálják’ őket hanem ‘felismerik’ azt, ami már általánosan érvényes *alapelv a saját hatáskörükben, és amelyhez a pozitív jog* (alkotmány, törvények, nemzetközi szerződések, magán szerződések) vagy *szokásjog* a bírósági folyamattal és döntéssel összeegyeztethetően kapcsolódik. A mérce alapelvei azonban morális természetüknél fogva a többi hatalmi ágaktól függetlenül is léteznek.⁶⁹ Professzor Bork pozitivista interpretálása szerint minden jogalkalmazás organikus jogi evolúció, ha az *ismert alapelvet új helyzetben* alkalmazzák. Azonban ami ma dominánsan történik – és ez kritikájának fő pontja – nem más, mint az *új alapelvek* létrehozása (törvényhozási folyamat nélkül) amelyek az egykori cikkelyek és alapelvek szerzőinek akaratával ellentétesek.⁷⁰ Ez az a pont, ami viszont a demokratikus társadalmat közvetlenül érinti a funkcionalista gradualista intézménybővítési stratégia szempontjából, mégpedig hogy bizonyos eddigi *ius cogens* tartalmú alapelvek is önkényesen megváltoztathatók rajtuk keresztül. Nem lenne szabad, hogy az ilyen *ius cogens* területek hatályon kívül helyezhetők legyenek pl.: az élet és a család védelme, a szólásszabadság védelme, és az eljárásjogi *due process* garanciái. Ezen abszolút jogok funkcionalista felülbírlása és relativizálása egy tágabb (pl. szociális gazdasági *policy* összefüggésben) kontrasztba és konfliktusba helyezhető a Nürnbergi vádemelők és bírák vád és ítélet alapjával, és a nürnbergi alapelveket tartalmazó ENSZ Emberjogi Karta szellemével, szándékával és tartalmával⁷¹. A nürnbergi perben például, az abortusz *emberiség elleni bűncselekménynek* minősült, *háborús bűncselekménynek* és *bátorítása bünszervezetben elkövetett bűncselekménynek*. Mára az ezt állítókat fenyegeti a bünszervezetben elkövetett diszkrimináció vádja.⁷²

Az intézményesített *soft law* stratégiából vagy szupranacionális alárendeltségből az alkotmányokra ható veszélyekre és konfrontációra a tagállamok vagy szerződött államok legitim vezetőinek többsége látszólag nem volt sem eléggé felkészülve sem saját interdiszciplináris tudományos elitjüktől felkészítve. Számukra végső soron – egyszerű haszonelvű mérlegelés szerint – a szupranacionális intézményesítés és jogosítás által elvárt pozitívumok prognosztikája többet hozott, mint a negatív aspektusok. Aminek nem szenteltek elég figyelmet az a következő kérdéskör maradt: Milyen irányból jönnek a klasszikus alkotmányos alapelveket relativizáló új értelmezések? Nyilvánvaló, hogy az új uniós

⁶⁸ Schabas uo. 33

⁶⁹ Benedek Pápa így fogalmazott a Bundestag-ban: „[Eine] sich exklusiv gebende positivistische Vernunft, die über das Funktionieren hinaus nichts wahrnehmen kann, gleicht den Betonbauten ohne Fenster, in denen wir uns Klima und Licht selber geben. Beides würde nicht mehr aus »der weiten Welt Gottes« bezogen. Die Fenster müssen wieder aufgerissen werden, wir müssen wieder die Weite der Welt, den Himmel und die Erde sehen und all dies recht zu gebrauchen lernen [...]“, <http://www.zenit.org/article-23730?l=german> „In den Grundfragen des Rechts reicht das Mehrheitsprinzip nicht aus“ 22.09.2011.

⁷⁰ BORK [b] 108-109.

⁷¹ A jog fogalmának evolúcionista relativizálásához lásd Titus uo 1-21. Titus a szociológiai *policy* módszer meggyökereztetését írja le a jogi oktatás XIX. –XX. sz.-I folyamatában. A *rule of law* nem minden jogtradícióban fogadja el a szociológiai *polycymaking* vagy *balancing* tesztek alkalmazását. Lásd a Canadai Legfelső Bíróság döntését (1986) 24 D.L.R. (4th) 536 -- a *Motor Vehicle Act* –tel kapcsolódva.

⁷² Így lehetett Dittmar Fisher-t a *Human Life International* bécsi vezetőjét és három munkatársát a Graz-i bíróság ‘*stalking*’ vádjával (2011 Április 4.) elítélni, komoly eljárásjogi (különösen bizonyítási) hibák gyanúja ellenére, mint ahogy ez számos riportban téma volt (<http://de.glorija.tv/?media=175078>), Általánosabban megfogalmazott kritikák is empirikus adatgyűjtésre alapozva megalapozottnak tűnnek.

“Often [...] anti-discrimination laws are applied in such a way that »causes indirect side-effect discrimination of Christians.« In addition the report said »Hate speech legislation has a tendency to indirectly discriminate against Christians, criminalizing core elements of Christian teaching.«” Holdren uo. <http://www.ewtnnews.com/catholic-news/Vatican.php?id=2303>, Phyllis SCHEFLIN, *No Higher Power* 2012. Scheflin az Obama adminisztráció totalitárius tendenciáit tematizálja új könyvében többek között Obama elnök és a *Homeland Security* általi besorolása az abortusz ellenzőknek a bünszövetkezetek kategóriájába.

tagállamokkal szemben is fennállnak jogok és általuk vállalt és megvalósítandó kötelezettségek. Ezek pontosított listái a problematikus ütköző pontok. Pontosabban hogy közülük mi abszolút, mi derogálható, mi szubszidiáris, mi delegálható hatáskörileg illetve vehető vissza, ha az eredmények nem az eredeti elvárásnak megfelelően alakultak. Ezek nem megfelelően lettek a csatlakozáskor és minden további 'alkotmányosúlyú' szerződés aláírásakor letisztázva, sem a régi, sem az új tagállamokban. Ez csak véletlen lett volna vagy 'evolúciós' determinizmustól ránk ruházott 'új kihívás' amire a jövőben reagálhatunk? A szociáldemokrata már egy évszázadra visszanyúló *intézményesítési stratégia* – gradualista és ezért 'nem feltűnő' megléte – már régóta meglévő empirikus segédpremisszaként szolgálhatja egy összefüggő *Egész* magyarázatát e kérdéskör tárgyalásánál.⁷³ Más elméletek, mint a véletlenszerű egyszerű emberi mulasztások, opportunizmusok vagy előre nem belátható hamis prioritások követése, *mint fő okok* sokkal kevésbé meggyőzőek alternatív hipotézisek koherens magyarázataiként. Ezen érvelések persze léteznek, de determináló hatásaik egyszerűen más síkokon működnek. A gondolatoknak konzekvenciái vannak, ahogy ezt Chicago University professzor Richard Weaver 1948-as művében *Ideas Have Consequences* írta. Egyik fő szándéka ennek az írásnak a kritikus analízis induktív és deduktív eszköztárával a vezetői szándékokat a *perspektívák, alapelvek és programok* síkjain megragadni és nemcsak a *politikák, folyamatok és gyakorlatok* szintjein megélni majd azokra legjobb esetben csak reagálni, rosszabb esetben engedelmesen végrehajtani a szándékait azoknak, akik viszont – még ha kevesen is vannak – az előbbi szinteken (víziók, alapelvek, programok) tevékenyek. A létező vagy potenciális konfliktusok természetét az EU kapcsán sem lehet csupán egyszerű (pl. pénzügyi előnyök körüli) érdekütközésekkel magyarázni. Ezek sokkal inkább filozófiai, ismeretelméleti, sőt teológiai értékítéletekre nyúlnak vissza,⁷⁴ amelyek társadalmi víziókban, alapelvekben, programokban, és a konkrét politikai döntések határaiban és irányában jelennek meg. Mivel az alkotmányok ezeken a síkokon (víziók, alapelvek, programok) fontos szerepet töltenek be, így a felmerülő európai uniós centrizmussal szembeni konfliktusok a nemzeti alkotmányok legitimitációja körül is zajlanak, ahogy ezt a Magyarország és az EU szervei közötti vita bizonyos pontjai is alátámasztják. Ha megértettük az intézmények, mint eszközök jelentőségét, mint az alapvető társadalmi forradalom gradualista stratégiájának előfeltételét ahhoz, hogy a globalista forradalmárok végre forradalom nélkül hatalomra jussanak, akkor értjük miért van útjukban a magyar vagy más országok alkotmánya, amelyek nem engedik bizonyos értékek, alapelvek és struktúrák felszámolását, hacsak például aktivista bírók (naturalista világnézettől megszállva) nem értékelik át ezen értékek, alapelvek és struktúrák tartalmát új forradalmi koncepciókká. A semleges bírósági ág tradíciója, illetve a *rule of law* történelmi konnotációja egy bizonyos objektivitást kölcsönöz (fent említett esetekben sajnos érdemtelenül) a forradalmi *utilitarian policy approach* módszerével meghozott döntésekhez. Ezek nélkül, bizonyos természetű utilitárius vagy egalitárius politikai döntéseket demokratikus úton még sokáig nem vezethették volna be. Ezért kell a népképviselőket, a nemzeti törvényhozást és a referendumot, ha lehet *preemptív* módon kiiktatniuk. A szaporodó precedenseken keresztül az új multikulturalista 'önrendelkezések' szaporodó trójai lovain a hagyományos érdekütköztető konszenzuskeresés (vagy konfliktusrezolúció) és hatásköri kontrollrendszerének felszámolása a cél.⁷⁵ Itt kapcsolhatók a jelenkor e fenoménjai és

⁷³A fenti referenciák közül a következő szerzők tárgyalják ezt a tézist részletesebben: DRUCKER, SHOW, MARTIN, BOM, SCHLOSSBERG.

⁷⁴ Wilhelm RÖPKE idézi Maning bíborost arról, hogy *végző soron a gazdasági és politikai problémák teológiai eredetűek*. RÖPKE 75 G. E tézis megkerülhetetlensége egyértelmű a következő szerzőknél is: MARTIN, Philip E. JOHNSON, MONTGOMARY, SCHÖNBORN, Otfried HÖFFE *Politische Gerechtigkeit* Suhrkamp Frankfurt 1987

⁷⁵ Ezen nem változtat politikailag hiperaktív európai NGO csoportok európai szintű aláírásgyűjtése referendumhoz, ill. európai szintű *policy* sürgetéséhez, hiszen a polgárok nagy része nem látja tisztán az átpolitizált prioritások természetét és nincs is ideje hiperaktívan reagálni. PINTO-DUSCHINSKY 25, 46, Soeren KERN, *France's Teetery Effort to Reverse Creeping Islamization*, January 2, 2012 <http://www.stoneqateinstitute.org/2719/france-creeping-islamization>

folyamatai történelmi struktúrákhoz, amelyek a pluralizmus és monizmus közötti különbségek jegyeit mutatják fel. A naturalizmus materialista illetve spiritualista megjelenési formái felülről lefelé való struktúrákat hoznak létre. Ilyenek voltak a történelmi Kína, a késő Római Birodalom vagy a modern náci Németország, a Szovjetunió és birodalmaik. 'Érett' változataik mind monisták és nem pluralisták voltak. Mai nyugati civilizációs verzióik széles skálája, mint a radikális feminizmus, homoszexuális lobby, klíma megmentők és más radikálisok sem különbek hiszen (még ha tudományos szókinccs köpönyege alá rejtve is) *egyfajta monizmust propagálnak* amelyet fölülről lefelé *adminisztratív* és nem *ütköztetett érdekképviselő* útján igyekeznek kivitelezni a többségek megkerülése révén azaz legitimitás hiányában.

5. Békét teremteni

Az absztrakt naturalista békét – így a teória – egyre preventívebben (megelőzően) és egyre 'átfogóbban' lehet csak garantálni, a közösségi szellem megteremtése és kikényszerítése árán.⁷⁶ A jog adminisztratív joggá válik hiszen *justificatio* már nem szükséges, ha mindenki ugyanazt akarja. De amíg eljutunk oda, hogy mindenki ugyanazt akarja addig a régi abszolútokat és intézményeket meg kell szüntetni és a helyükbe új abszolútokat és közvetítő intézményeket kell kiépíteni. Nincs más út. A demokrácia ezt azonban akadályozza. Egy technikai, technokrata és tudományos szókinccs és érvelés a racionalista tradíciókat még részben magában hordó Nyugat emberére meggyőzően hatnak, vagy mint Németországban az Alkotmány nem engedélyezi a népszuverenitás *direkt* gyakorlatát még a legfontosabb alkotmányos kérdésekben sem.⁷⁷

De miért lerombolni a régit, és honnan van erre kapacitás, hatáskör és hatalom? A *különbségekről* alkotott negatív felfogás miatt elkerülhetetlen a rejtett rombolása az értékeknek és intézményeknek. Ha túl nagyok a különbségek a természetben és a másság fogalma nem egyenlően lesz megítélve, akkor konfliktus veszély és háború keletkezik, így a teória. Ezért a különbségek kiegyenlítését, illetve a *mátság* relativizálását mint emancipációt és antidiszkriminációt kell az intézményeknek megvalósítaniuk. Így lesznek a tradicionális intézményekből ellenségek (ideértve kétharmaddal kormányozó nemzeti kormányokat és tradicionális értékek mentén működő alkotmányokat is) hiszen ők a hagyományos érdekütköztetéses pluralizmus demokratikus normái (választások) szerint és multijurisdikciók révén (autonóm család, egyház, kisközösség stb.) járnak el mind eljárásjogilag mind anyagi jogilag a konfliktusokkal.⁷⁸ A kormányzók programja, ha a nép ethosát sérti 4 év múlva megszüntethető, szemben az EU-val, amely elitjeinek szociálliberális fentről lefelé ható világnézete az európai polgároknak már befolyásolhatatlannak is tűnhet. A hagyományos *rule of law* konfliktus rendezés az emberi méltóság keresztényi alapú humanizmusára épült fel. Ezek ellen legjobb ha 'szükségesség' és 'hatékonyság' nevében megreformált intézmények új mechanizmusaik révén nem konfliktuskezeléssel próbálkoznak (azaz a klasszikus jogi módszerekkel igazságot *justifikáció*-t szolgáltatnak), hanem a *megelőzést* tűzik ki célul. Ez viszont csak akkor lehetséges, ha minél több társadalmi intézmény és erőcentrum ugyanazért a 'nemes célért' létezik, az *Egésznek* a lehető legharmonikusabb összetartása és egyensúlyban tartása céljából. Ebben a folyamatban viszont a klasszikus demokratikus pluralista világ és társadalmi nézetek és praxisok megléte problémát jelentenek, hiszen a különbségek természetességét és együttélésük lehetőségét hangsúlyozzák. Ebben az egalitárius világnézet transzdiszciplináris képviselői szerint hiányzik az emancipáció, sőt a 'nem egyenrangú' (tehát *nem multikulturalista*) *mátság* szerinti hit és életstílus egyenesen elnyom és diszkriminál. A globális egalitáriusok teóriája szerint, így az egyenlőtlenség implicit vagy explicit hangsúlyozása folytán gerjeszti a konfliktust és (bel- vagy kül-) háborút eredményez. Így van

⁷⁶ WEERAMANTRY 219-228, ETZIONI 13.

⁷⁷Ez jelenleg változni látszik, egy dialógus a német *Alaptörvény* módosítása irányában már körvonalazódik.

⁷⁸ PINTO-DUSCHINSKY 16-18

Marx gazdasági különbségekre alapozott kizsákmányolás tézise a mai EU *free and democratic* értékrendszerében abszolútálva a szociális élet különböző területei (biológia, környezet, kisebbségek, stb.) tovább terjesztve és intézményesítés segítségével totalizálva.

Ezért kell tehát a politikai globalizmusnak és intézményeinek a keresztényi kultúra hatásköri [cheks and balances] mentalitását mindenképpen legyőznie, elsősorban preventíven – már a *gyerekek formálásával* kezdve, másodsorban pedig a tradicionális a *diszkriminációt és elnyomást fenntartó és propagáló intézményeket* (házasság, család, egyház, nemzetállam, nemzeti alkotmány) kell megsemmisítenie. Ezeket kell újra interpretálni, relativizálni illetve ha lehet a *globális és kozmikus Egész* harmóniájának szolgálatába állítani. Az új kollektivisták így találták meg a klasszikus intézményekben és életformáikban az *ellenség képet* és egyfajta *fóbiával* az állami intézmények és hatalom segítségével gradualista módon törekszenek azok totális átformálására. Martin Kugler bécsi emberjogi specialista érvei szerint nem lenne szabad politikai problémákat a vallás megtámadásával kezelni. A vallási szabadság nem konfrontációtól való szabadságot jelent, hanem gyakorlási szabadságot. A *vallási intolerancia elleni beháború* szókinccsével tulajdonképpen a vallás van megtámadva, hangsúlyozza Kugler. Vallás ellenes fundamentalizmus társa a vallási fundamentalizmusnak, és ezen túlmenően demokrácia-ellenes. Az 'értékeiben semleges állam' érvelés pedig egy vicc.⁷⁹ Felismerhető hogy az analizált társadalmi folyamatok többé nem a szabad asszociációk versenye, vitája, meggyőzési és konfliktus kezelési folyamata, hanem funkcionalista technika ideológiai szolgálatban. Ez egy forradalom, amely nem géppisztolyt (mint Lenin vagy Mao) hanem intézményeket használ a terep megtisztítására mielőtt az utópisztikus célú új kultúra felépíthetővé válik. Tudósok, szülők, egyházi vezetők, és profit, karitatív, szociális vagy gazdasági intézmények vezetői válnak fenyegetetté individuális vagy intézményi identitásukban.⁸⁰ A nemzeti vagy szupranacionális (nemzetek feletti) síkokon a tradicionális intézmények cselekvési szabadságát és jogait *szükségállapot, prevenció* vagy éppen *emberi jogok kiterjesztett funkcionalista értelmezése* nyomán igyekeznek megszüntetni.⁸¹ Funkcionalizmus főként a baloldal eszköztára,⁸² amellyel a demokratikus ütköztetést próbálják kikerülni.⁸³ De ami a legfontosabb, nem engedik meg, hogy mellőzve legyenek és a privát szféra 'érintetlen' maradjon. Az intézményesített új funkciók átírt (üldözésre is felhatalmazó) jogosítványai ellen a privát szféra többé nem védi az individuumot és asszociációit, sőt a nemzet állam védelmét is ki lehet/ki kell iktatni illetve részévé kell tenni az üldöző gépezetnek.⁸⁴ Tendenciózan minden bekerül a *Köz* hatáskörébe, *abszolút konfliktus mentesség abszolút egyenlőséget feltételez*. Az ún. privátszféra egy illúzió és potenciális veszély, az egyenlőtlenség melegágya lehet. Erre szolgálhatnak az olyan szupranacionális intézmények és instrumentumaik, amelyek folyamatos átalakításával az eredeti célokon túl, új célokért, és az eredeti hatáskörökön túl még az aláíró nemzetállam alkotmányos, emberjogi és eljárásjogi védelmét is képesek a jog erejével megkerülni,

⁷⁹ Martin KUGLER, 12 Theses on Religious Freedom 2009-11-06 <http://www.zenit.org/article-27470?l=english>

⁸⁰ Lásd a katolikus árvaházak érvelését Angliában az EU direktíva és a britt Human Rights Act implementációja kapcsán, vagy az USA-ban a katolikus szociális intézmények új kényszerhelyzetét alkalmazottaikat illetően az Obama egészségügy biztosítás kötelezettségei kapcsán, illetve Olaszországban az ECHR döntését (2010) a kereszt a középületekben eset kapcsán.

⁸¹ „Unsere Zeit kennt einen beunruhigenden Vormarsch staatlicher Verabsolutierung sowohl im marxistischen Totalitarismus als auch in den neuen Diktaturen der sogenannten 'nationalen Sicherheit', aber auch, wiewohl *auf verhüllter Weise*, im westlichen Wohlfahrtsstaat. Gleichzeitig, und gemeinhin in direkter Beziehung zum Vormarsch des allgegenwärtigen Staates stehend, werden immer mehr die Menschenrechte verletzt, und dies auf zusehends unvorstellbarere Weise. So hat man in Anspielung auf unsere Zeit von der »Abschaffung des Menschen« gesprochen.“ SCHÖNBORN [a] 67.

⁸² Nicholas BAMFORTH / Peter LEYLAND ed., *Public Law in a Multi-Layered Constitution* Hart Publ.Oxford, 2003, 302, 304, 306.

⁸³ BORK [b] 11-12.

⁸⁴ Press Releases – European Commission boosts efforts to counter violent extremism <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/11/1011&format=:HTML&aged=:0&la>

kijátszani, illetve saját üldöző gépezetük fogaskerekévé tenni.⁸⁵ A XX. századi analógiák térnek vissza emlékezetünkbe, amikor egy totális gépezet számolja fel preventíven a potenciális ellenvéleményeket és az azokat formálódni hagyó pluralista intézmények védő és ütköztető autonómiáját.

A program totális mindenkit és minden síkot átfogó a globálistól a helyi szintig, módszere preventív. Az immanens, önmagából fakadó legitimáció az *Egész* megmentésére nem ismer abszolút hatásköri elhatárolásokat, azok funkcionalista módon folyamatosan kiterjeszthetők, ahogy a releváns koncepciók új értelmet kapnak, ahogy az NGO-któl, politikusoktól, bíraktól, a médiáktól vagy szakértőktől át lesznek írva. Így az állami iskolát kötelező szexuális nevelésre utasítják prevenció és egészségügyi nevelés áruhája alatt.⁸⁶ Szülői nevelési és világnézeti (lelkiismereti) jognak akkor már nincs helye, ha ilyen új abszolútok 'objektív' propagálásába ütköznek. Az antidiszkriminációs EU rendeleteket és nemzetállami implementálásukat cégek, egyházak, szülők, szociális és jótékonsági szervezetek ellen használják előszeretettel, a terrorizmus elleni rendeleteket és törvényeket pedig a szólásszabadság ellen lehet bevetni, de nem valódi terrorista cselekmény vagy arra való felbujtása miatt, hanem a prevenció jegyében ún. homofókok ellen ideértve azokat is, akik még a férfi és a nő közti szexualitást, házasságot és gyermeknemzést tartják mérvadónak és ezt hangoztatni merik. A *gender mainstreaming* és homoszexuális lobby által követelt házasságot és gyermekek örökbefogadásának lehetőségét kritizáló személyek válnak a *gyűlöletbeszéddel* megvádolhatóvá, és elítélhetőkké. (Mint egy spanyol bíró esete a leszbikus pár gyermek örökbefogadási ügyének elbírálásánál ezt jól mutatja.)⁸⁷ És jaj annak, aki ebbe mátrixba mint vádlott belekerül, mert még *a bizonyítási eljárás is megfordul, ártatlanságát a vádlottnak kellhet bizonyítania ha a politikailag korrekt új ethosz tabu dogmáit állítólag megsértette.*⁸⁸ Ez hoz minket közel az államnak átruházott közoktatás területéhez, majd a közös belpolitika és rendőr politika példájához, illetve a közös terrorizmus elleni küzdelem kiterjesztő értelmezési köréhez.

6. Politikák, Folyamatok és Gyakorlat

Kirívó jelenség, ami a tudományos diszciplinektől csak keveset van kritikusan tematizálva, hogy az *intézménybővítés* (hatáskör, mechanizmus, és bürokrácia szempontjából) a *specializált célú és funkciójú területekről* milyen egyszerűen *szélesedik és mosódik össze más területekkel a gyakorlatban*. Így bővültek a társadalmi egyenlőtlenséget kiküszöbölő területek, többek között a Luxemburgi Bíróság és az EMRK döntései nyomán. A korábbi foglalkoztatásról és gazdaságról a tágabb szociális síkra kerültek át a konfliktusok súlypontjai, így a nemek közti szociális különbségekről a szexuális és biológiai egyenlőségre (hiszen végső soron totálisan átfogó egyenlőség kell hogy létrejöjjön). Innen pedig a családi és közoktatási autonómiára terjedt tovább a jogi, adminisztratív szabályozás a *tolerancia és egyenlőség* érvelése alatt. A bevándorlás-politikáról az antidiszkriminációra, a vallási vagy faji gyűlöletről a szabad szólásszabadság korlátozására, a terrorizmusról a gyűlöletbeszédre

⁸⁵ PINTO-DUSCHINSKY 17, 30, 46-47

⁸⁶ UNFPA – *Access for All: Supplying a New Decade for Reproductive Health* [http://www.unfp\[a\]org/public/home/news/pid/7905](http://www.unfp[a]org/public/home/news/pid/7905), WHO Global Strategy for Women's and Children's Health <http://www.who.int/pmnch/activities/jointactionplan/en/index.html>, Bundesrat: Grünes Licht für Kinderrechte in Verfassung http://www.parlament.gv.at/PAKT/AKT/SCHLTHEM/THEMA/2011_01_10_Kinderrechte.shtml

⁸⁷ "In November 2008, a veteran family law judge in Murcia in Spain was fired, fined ... and barred for 18 years. His crime? He delayed the adoption of a little girl by the lesbian partner of the girl's mother. Judge Fernando Ferrin Calamita, a practicing Catholic and father of seven, made a legal argument that he was acting in the best interest and in conscientious objection to Spain's adoption laws." HOLDREN uo. <http://www.ewtnnews.com/catholic-news/Vatican.php?id=2303>

⁸⁸ Lásd az Ausztriai *terrorizmusprevenció törvény* 2010-ben megváltoztatott szövegét, homofóbiával összekapcsolva és kiterjesztve: I. cikkely 6 §283 1,2

(homofóbia) majd innen a szólásszabadságra.⁸⁹ A speciális konfliktus területek igazságszolgáltatása helyén új általános preventív természetű jogalkalmazással találkozunk eddig nem kriminalizált konfliktus területeken. Ez a tendencia dominálta az utóbbi 15 évet. Különösen az Amszterdami Szerződés óta – majd 2000 után európai bizottsági, európai parlamenti határozatok, direktívák vagy az EU Tanácsának keretegyezményei által – illetve a Lisszaboni-szerződéssel (2009) végleg intézményesített mechanizmusokon keresztül – egy összefüggő *kontinentális háló* küzd aktívan az új diszkriminációnak nevezett fogalmak *minden* fajtája ellen.⁹⁰ Szembeötlő példa a testi- vagy szellemi fogyatékosok hátrányos megkülönböztetésének aktív kiküszöbölésére tett lépések egy kategóriába sorolása a többfajta szexuális orientáció ‘egyenlőség koncepciójával.’ Az Európa tanács 12267 sz. döntése ‘*Draft Resolution*’- az ‘anya’ szót szexistának találta. Ilyen tartalmak normatív elfogadtatására tett aktív szociálpolitikai és jogi lépések pl. a közoktatásban óvodás kortól kezdve érzelmileg fogékonytá tenni a szexualitást illetően, vagy az olyan családmodelleket, ahol egy gyermeknek egyneműek a szülei, ‘normálisként’ tanítani. Ezek a mintapéldái annak, hogy mi is a valódi baj az európai pluralizmus és tolerancia nevében bevezetett ‘új’ *nem pluralista*, hanem *monista és demokrácia deficit* intézményesítéssel. Bíró László Püspök így fogalmaz körlevelében:⁹¹

“a házasságot és a család intézményének lerombolását okozná a gender mainstreaming elnevezésű, Nyugaton már polgárjogot és eurómilliók támogatásokat nyert ideológia átvétele. Az új tan azt hirdeti, hogy az ember szabadon változtathatja a nemét, ezért az oktatáspolitikai sem szólhat bele a gyerekek identitásváltásába.”

Tendenciájában ugyanis *nemcsak a korábban deviánsnak tartott magatartások társadalmi és jogi elfogadásáról van szó, hanem az eddigi normálisnak tartott magatartás és intézményeik, abnormálissá nyilvánításáról és aktív támadásáról* is. A házasság, a család, az egyház, a privát tulajdon, a két nem közötti szexualitás elnyomó rendszerekként a társadalmi emancipáció útjában vannak, amiket az új hatalmi elitnek (ideológiájukkal koherensen) fel kell számolni az egyenlőség nevében. A Durkheim szerinti társadalmi deviancia *tolerancia határát állandónak mutató mennyiségi állandó* újabban összeomlani látszik. Mialatt egyik irányba dekriminalizáltuk és normalizáltunk korábban nem elfogadott viselkedéseket és értékeket (igazolva a durkheimi teoriát) a másik irányba abnormálisnak és bűnösnek vannak kikiáltva a korábban normálisnak tartott családi, polgári, egyházi értékek és intézmények – (ellentétben a durkheimi teoriával) írja Robert Bork, Charles Krauthammer statisztikáját idézve.⁹² Ide vezet az ideológiai processzrelativizmus a klasszikus jog által ismert hatásköri korlátok és ellenőrzések hiányában.⁹³ Érdekes hogy mi mindenre bírják rá a modern embert, hogy mivel foglalkozzon, és miben vegyen részt. Ahogy egy szerző írja ‘*we are amusing ourselves to death*’, ugyanakkor még a következő generáció számára sem képes *még időben* a korlátokat felállítani, amik élete gyümölcseinek átruházását egy ezidáig még létező értékrend keretei között biztosítani tudnák. Pedig a *válasz nem új struktúrákban rejlik, hanem az integrált emberi méltóságból fakadó nem derogálható jogok, felelőségek és hatáskörök általi lehetőség megélésében*. Az isteni képmásnak teremtett emberképről levezetett individuális és szociális ‘hivatás’, a mai intézményesített vagy kollektivizált önmegváltás alternatívája (Caritas in Veritate 11). Az ilyen hivatás tudat szemben a neo-utópiákkal *teljes életet*, de az

⁸⁹ TOGGENBURG / RAUTZ 55-57, 88-101

European Commission boosts efforts to counter violent extremism Press Releases, <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/11/1011&format=HTML&aged=0&lan>

⁹⁰ TOGGENBURG, 157-161

⁹¹ *Rombolja a családokat az új nyugati ideológia*

http://www.magyarhirlap.hu/Popup_index.php?type=nyomtat&id=166708

⁹² BORK [a], 3-5

⁹³ MONTGOMERY 191, MARTIN 12.fejezet: *Az Institutional Structure and Procedure of Process Philosophy*, és 13. fejezet: *Consequences of the Institutionalization of Process Philosophy* (1920s-Present)

emberi végesség és bűn miatt *soha nem perfekt életet* garantál⁹⁴. A struktúrák, még ha jó struktúrák lennének is pont hogy nem a válaszok mert annál nincs veszélyesebb mintha a felelőséget és szabadságot leveszik a szabad és felelős ember válláról.⁹⁵ A legtorzabb rendszerek kerülnek ki belőle. Az *életet teljességében megélni hivatott ember az Igazság és az Igazságosság vonatkoztatásában köteles a rendszereket és struktúrákat is interpretálni*. Ez minden generációnak újból és újból a feladata, ezt a szabadságot ezért nem lehet elvenni.⁹⁶

Az eddigi megfigyelések és fejtegetések tézise az, hogy a neokollektivista multikulturalista állam pont a toleranciát állítja a fejére, mégpedig az állam mindenhova ható intézményei segítségével (büntetőjog, közoktatási, újraelosztási finanszírozási hatáskörei révén). Ez igaz akkor is ha jogvitákat fellebbezés eredményeként a keresztény álláspont meg is nyeri (*kereszt* vagy *in vitro megtermékenyítés* ügyei az EJEB 2011-es ítéleteiben), de csak töredékeiben.⁹⁷ Az érvelési tendenciák nem adnak garanciát a jövőre nézve az *élet védelme* vagy a *vallás és lelkiismereti szabadság* illetve a *kulturális jogok nemzetállami védelmének* precedensértékű garanciájához.⁹⁸ A diszkrimináció elleni harc nevében életre hívott új definíciók (szexuális oktatás, *human rights education*) kombinálva az új hatáskörökkel és eszközökkel a kereszténységet, a kisközösségi szubsidiaritást, a nemzeti vagy a privát szférát veszélyeztetik. Hogy mire futja az ilyen *aktív diszkrimináció elleni harc* szupranacionális vagy állami kapacitásából lássunk egy pár példát.

Az EU *Agency for Fundamental Rights* (FRA) amely 2007 óta létezik, informál másokat, adatokat gyűjt, analizál, NGO-kal kooperál, fogékonysági 'awareness' szemináriumokon közvetíti értékeit, és tanácsot ad az EU szerveinek, mindezt nemzetállamok adófizetői pénzén. A korábbi monitoring centrumok a rasszizmus és xenofóbia ellen a FRA létrehozásával le lettek váltva. Intolerancia, diszkrimináció, jóvátétel és kompenzáció, gyermekek joga, menekültjogok, emigráció és integráció, vízum és határellenőrzés, polgárok biztatása a politikai részvételre, valamint független és efficiens jogsegélyhez való hozzájutás területei tartoznak a praxisukhoz. Kifejlesztették a *Human Rights Education* (HRE) európai és nemzeti szintjeit is, amelyeket azonban az ENSZ koordinál. Az Európa Tanács keretein belül szintén létrehozták az *Education for Democratic Citizenship and Human Rights* folyamatot. Ezen túlmenően kifejlesztették az emberi jogok nemzeti és uniós partner oktatói által

⁹⁴Spe Salvi 23, 24 a.b. 30, 40

⁹⁵Spe Salvi uo.

⁹⁶Spe Salvi uo

⁹⁷ Dr. Puppink az ECLJ igazgatója kritikusan kommentálja a sikert az *S.H. and others v. Austria* –ban (application no. 5781/00, ECHR) Nov. 3, 2011, "At the end of its decision, even if it finds no breach of the Convention, the Grand Chamber could not refrain from advising the Austrian legislator that 'this area, in which the law appears to be continuously evolving and which is subject to a particularly dynamic development in science and law, needs to be kept under review by the Contracting States' (§ 118), substituting itself to the national legislator" <http://www.turtlebayandbeyond.org/2011/european-court-of-human-rights>

⁹⁸ *Lautsi v. Italy* –ban (ECHR, Grand Chamber, Március 2011) (Elsőfokon)... "A Bíróság egy – tárgyilagos mérlegelés alapján a katolicizmussal azonosítható – jelkép tantermekben való elhelyezését a nemzeti bíróságokkal szemben nem tartotta összefüggésbe hozhatónak a demokrácia vagy a pluralizmus értékeivel [...]". A Nagykamarában pedig a Bíróság interpretálása hangsúlyt fektetett a "... nevelés és oktatás vonatkozásában lex speciálisként az első kiegészítő jegyzőkönyv 2. cikkére, az Egyezmény 9. cikkéhez képest a szülői jogokat az állam semlegessége és pártatlansága keretei között a vallásszabadságra tekintettel kell értelmezni. A Bíróság emlékeztetett arra, hogy az állam kötelessége a különböző vallások és meggyőzések szabadságának biztosítása, a közrend, a vallási béke és az ellentétes csoportok közötti tolerancia fenntartása. Az államnak nem pusztán figyelembe kell vennie a szülők meggyőződését, de tisztelnie is kell azt. Ebben pedig az állam széles mérlegelési szabadságot (margin of appreciation) élvez. Az állam nem törekedhet a gyermekek indoktrinálására, de biztosítania kell az objektív, kritikus és plurális információt az oktatás-nevelés világában. A Bíróság nem osztotta az olasz kormányzat álláspontját, mely szerint a jegyzőkönyvben foglalt jogok csak a tananyag tartalmára vonatkoznak, így a tanterem falán függő feszület eleve nem vehet fel kérdéseket. Egyértelmű volt a Bíróság álláspontja abban a tekintetben is, hogy a feszület vallási /és nem pluralizmust megalapozó/, és pusztán kulturális jelkép" Idézet Dr. SCHANDA Balázs a Károli Gáspár Egyetemen tartott 2011 Márciusi előadásának szövegéből.

koordinált HRE-t amely felülről lefele hivatott kikerülni a *nemzeti oktatás* esetleg saját hatáskörében a *politikailag korrekt*, tananyagot is megváltoztató struktúráját. (Mint ahogy Lengyelország konzervatív kormánya 2005-2007 között az EP határozatokat sikeresen ki is kerülte.) Miért sikerül szupranacionális szintről változásokat kieszközölni a nemzeti síkokon? Mert a szubszidiaritás új adminisztratív feladatkörére kerül át a hangsúly nem az önállóságra vagy a hatalmi kontroll implicit pluralista és demokratikus lehetőségeire. Az anyagi egységesítés – harmonizáció és *‘supporting the mainstreaming’* elősegíti az emberi jogi anyagok integrálódását, de *ugyanakkor redukciót és átminősítéseket is eredményez*. Továbbá nem választott NGO-k vagy bürokraták *ellenőrzik* a folyamatokat és *értékelik* a HRE minden síkját.⁹⁹ Munkaerő szelektálása és továbbképzése a nemzeti és európai HRE stratégiák kialakításához is feladatkörük és *nem a nemzeti oktatásé*.¹⁰⁰

Az Amszterdami-szerződés (1999) alapelvei között találjuk nemcsak az Egyenlőség pozitív elősegítését (Art.2), hanem az ‘egyenlőtlenségek eltávolításának’ szükségességét (Art. 3). Az Artikkel 19 (volt 13-as cikkely, EUV antidiszkriminációs cikkelye) *‘über die Arbeitsweise der Union’*, Amszterdam óta nemcsak csupán *tiltó*, hanem *felruházó* mandátummal bír. A Tanács azóta egyhangúlag hozhat a diszkrimináció leküzdéséhez szolgáló döntéseket, és 2000-ben hozott is.

„[mit der] Richtlinie zur Bekämpfung von Diskriminierungen am Arbeitsplatz hat die EU im Jahre 2000 erstmals ein Instrument vorgelegt, welches die Staaten verpflichtet, Diskriminierungen im Arbeitsumfeld zu bekämpfen, und zwar auch Diskriminierung auf der Grundlage der sexuellen Orientierung. 18 Mitgliedstaaten (Deutschland und Österreich eingeschlossen) haben in der Umsetzung dieser Richtlinie darüber hinausgehend beschlossen, diese Form der Diskriminierung auch in Bereichen außerhalb des Arbeitsumfeldes zu verbieten.“¹⁰¹

Az alapjogi Charta 2008 óta a nemek közti egyenlőséget minden területén az életnek (ideértve a munkát, fizetést stb.) előírja. Ausztriában 2009 Jan. 1. óta alkotmányban van előírva a költségvetési támogatás a Bíró püspök által fentebb említett és megkérdőjelezett ‘gender egyenlőség’ politikájához. 2008-ban született a színházi előadás Nin-ről, a kisgyerekről, aki majd maga választja ki, hogy fiú vagy lány akar e később lenni. Az osztrák alkotmányban nem volt elég a 7-es cikkely első bekezdése az egyenlőségről, hanem az 1998-as kiegészítéssel (2. bekezdés) *valós egyenlőség* elérése lett előírva. Németországban az 1999-es *gender* alapelv egy egyszerű *kabinetdöntés*en keresztül lett meghozva a ‘Bundestag’ kikerülésével. Pillantsunk végig röviden az állami szintek instrumentálzásának fokozatain egy példa illusztrálásán keresztül még egyszer, amelynek folytán kisszámú politikai aktivisták szupranacionális vagy nemzeti szintekről képesek belenyúlni a privát és kisközösségi illetve nem állami szférák belső életébe.

7. Az Európai Letartóztatási Parancs

Az Európai Letartóztatási Parancs alapjául szolgáló keretegyezmény¹⁰² (2002) csak ‘megkönnyíteni’ szándékozott a kooperációt a minisztériumok, a jogi és a végrehajtó szervek között. A Lisszaboni-szerződésből sem lehet többet kiolvasni egy ‘irányelvénél’ amely *keretegyezményről az együttműködéshez* szól, *lépésekre* utal, amelyek az együttműködést ‘megkönnyítik’.¹⁰³ Nem kényszerrendszer felállítására ad engedélyt, amely aztán *átad*, ill.

⁹⁹ PINTO-DUSCHINSKY uo.

¹⁰⁰ Ezért van oly nagy jelentősége az Orbán kormány által létrehozott Nemzeti Közszerződési Egyetem 2011 béli megalapításának.

¹⁰¹ TOGGENBURG / RAUTZ 96.

¹⁰² Art. 31 Abs.1. lit. 1a, Art.34 Abs.2 lit. b EUV.

¹⁰³ Art.69 a (82) Abs. 1. lit.d AVEU.

kiszolgált. Ausztriában ez a *demokratikus átruházás alapelve*be is ütközött.¹⁰⁴ Ugyanúgy az alkotmányban még az örökérvényességi klauzulákkal is konfliktusban áll.¹⁰⁵ Ezen túlmenően az EMRK 6. cikkelyével (*fair trial*), és a 7. cikkellyel is összeegyeztethetetlenek a §39 *Abbs. I. EU-JZG* eljárásjogi tartalmak.¹⁰⁶ A 2006, és 2007-es EU parlamenti döntések a diszkriminációról és a gyűlöletbeszéd realitásáról kombinálva az eddig felsorolt mechanizmusokkal veszélyes eszköztárrá mondhatnánk, fegyverré válhat egy ideológiailag és jogfilozófiailag elfogult szupranacionális és multikulturalista gépezet kezében. Ilyen veszély – pl. a közoktatásában – hogy a meglévő a *gender mainstreaming normákat európai szintről propagáló és kényszerítő programokat* megszüntetni akaró vagy ezért demokratikusan szerveződni akaró személyek és lépések megtámadhatókká válnak a közéletben (vagy akár bünszövegeteknek is minősülhetnek).¹⁰⁷

Németországban a 2005. július 18-i döntésben a BVG az ‘egész törvényt’ az Európai Elfogatósi Parancsról és kiszolgáltatási kötelezettségről megsemmisítette.¹⁰⁸ Ezen túlmenően Broß bíró a különvéleményében kifejtette, hogy a *letartóztatási parancs az integráció korlátait* és a szubszidiaritást sértik. A bevezetett jogi formalizmussal (Európai Elfogatósi Parancs) az anyagi jog megerősökölése történt. Alkotmányjogilag a nemzetállam demokratikus alapelvei és jogosítványai sérülnek, eljárásjogban pedig a belföldi hatóságnak ‘nem kötelező felülvizsgálati’ jogosítványa (pl. 32 nem szigorúan definiált *delictum* kategóriájában) sérül. A végrehajtó ágnál pedig a kiadatásról szóló döntések korábbi mérlegelési jogköre lett felszámolva.¹⁰⁹ A nemzetállamok szuverenitásának gyengítése immáron esetenként egy nem demokratikus és nem alkotmányos folyamat részeként folyhat. Ilyenek *nem előreláthatóságból* illetve a *nem elegendő parlamenti felelőséggel történő eljárás* miatt fordulhattak elő, szögezi le a német alkotmánybíróság egy 2009-es döntésében, példának felhozva az Európai Elfogatósi Parancs kapcsán történő törvényhozói mulasztásokat.¹¹⁰ Ha a nemzeti parlamentek nem veszik észre, vagy nem veszik komolyan még a *hatáskörök kiterjesztése előtt* a funkcionalista interpretációk mögött rejlő potenciális túlkapások lehetőségét, akkor hogy érezhetnék magukat a kisközösségek, intézményeik, vagy maga a többség biztonságban mialatt a neokollektivizmus egyre átfogóbb rendszerében új hatáskörök *nélkülük* és egyre gyakrabban *ellenük* születnek meg.

8. A nemzetközi dimenzió újra vizsgálva

56 ország részvételével (kormányok, NGO-k, nemzetközi szervezetek képviselőivel) rendezett az OSCE konferenciát Kazahsztánban (2010). Bertone érsek a Vatikán

¹⁰⁴K. A. Schachtschneider 2008 uo, <http://www.kaschachtschneider.de/Schriften/Dokumente-herunterladen/dokumente-herunterladen.html>, K. A. SCHACHTSCHNEIDER: *Prinzipien des Rechtsstaates*, 82- től, ADAMS uo.

¹⁰⁵Art.9, Abs. 2. BV-G.

¹⁰⁶A. ADAMS uo. „Wenn die ausländische Justizbehörde auf Grund der dort geltenden Gesetze einen Haftbefehl erlässt, dann wird dieser gegen einen Österreicher im Inland auch dann vollzogen, wenn die Straftat dort anders definiert ist als bei uns, wenn möglicherweise in Österreich gar keine strafbare Handlung vorliegt. Missachtet wird hier auch Artikel 6 der Europäischen Menschenrechtskonvention, welcher von einem fairen Verfahren handelt, und Artikel 7 dieser Konvention, wonach niemand wegen einer Handlung oder Unterlassung verurteilt werden kann, die zur Zeit ihrer Begehung nach inländischem oder internationalem Recht nicht strafbar war. Unter »internationalem« Recht ist keinesfalls ausländisches zu verstehen. § 39 Abs. 1 EU-JZG sieht sogar ausdrücklich vor, daß eine von einem ausländischen Staat gegen einen österreichischen Staatsbürger verhängte Freiheitsstrafe auch dann im Inland zu vollstrecken ist, »wenn die dem europäischen Haftbefehl zu Grunde liegende Tat nach österreichischem Recht nicht mit gerichtlicher Strafe bedroht ist.« Ähnliches gilt für einen vom auswärtigen Staat verfügten Vermögensverfall (§45), wenn die zu Grunde liegende Straftat von der ausländischen Justizbehörde einer der im Anhang I angeführten Kategorie von Straftaten zugeordnet wurde.“

¹⁰⁷TOGGENBURG 286, ADAMS uo.

¹⁰⁸2 BvR 2236/04, 18 Juli 2005, BVerfG.

¹⁰⁹ADAMS uo, PINTO-DUSCHENSKY 38-39

¹¹⁰BVerfG, 2 BvE 2/08 vom 30.6.2009, http://www.de/entscheidungen/es200906030_2bve000208.html

külgyminisztere középpontba állította a *vallásszabadság sérthetlenségét* (nem derogálható voltát) Felszólította a szervezetben résztvevőket, hogy ugyanazzal az intenzitással védjék a keresztényeket az intoleranciával szemben, mint más vallási közösségeket. A gyűlölet bűncselekmények (*hate-crimes*) kategóriáit tematizálva 'Humán válsághelyzetként' értékelte a keresztények üldözését több országban és régióban és kérte az EBESZ-t (OSCE) a jogok védelmében való fellépésre. Az ENSZ alapításának 66. évfordulóján New York-ban Mamberti bíboros a Vatikán képviselőjében szólította fel a résztvevőket a vallásszabadság tiszteletére, és megerősítette, hogy az alapvető út a béke felépítéséhez az emberi méltóság elismerése és az emberi jogok védelme. Felhívta a figyelmet arra, hogy a keresztények a legüldözöttebb vallási csoport, amely a hitük miatt üldözve van. *A tisztelet hiánya a vallásszabadság terén veszélyezteti a békét és biztonságot és a realizációját egy valódi, mindent átfogó emberi fejlődésnek* – mondta Mamberti.¹¹¹ Hirdetni, nevelni, vallást változtatni is része a vallásszabadságnak a nemzetközi jogban nemcsak az 'istentisztelet megtartása'. A vallásos ember a politikában, a médiában, az oktatás terén is kell, hogy polgárjogokat gyakorolhasson, hiszen hazájában él akkor is ha kisebbségben teszi ezt. Az ateista kultúrában sem szabad a keresztények értékeit, struktúráit, háttérbe szorítani és 'idegen testnek' tekinteni.¹¹² A nyugati civilizáció alapjai, az emberi jogok, az intézményi autonómiák és a hatalmi síkok szétválasztása a kereszténység ember, világ és Istenképéből van eredeztetve (jóval a Francia Forradalom előttről, és közel fél évezreddel a Reformációt megelőzően).¹¹³

Az egyenlő bánásmód Direktíva (2009 novemberében megtiltja a vallási testületeknek saját ethoszuk szerint funkcióik gyakorlását, ha megkülönböztetnek az alkalmazottaik szexuális orientációja alapján, illetve ha karitatív szolgálataikat vallási és világnézeti alapon nem terjesztik ki pl. homoszexuálisokra vagy leszbikus párokra gyermek örökbefogadás esetében. (Emiatt átmenetileg megszűnésük miatt aggódtak a katolikus árvaházak Angliában.) Az angol püspöki kar kifogásolta, hogy *az önmagát kiközösítve, megkülönböztetve 'érző' személy vádja elég a hatósági vizsgálat illetve kereset megindításához*. Mi vár a keresztény és nyugati intézményeire és kulturális szimbólumaira, ha ateisták, homoszexuálisok vagy az Iszlám követői magukat különböző alapon *sértve érzik*. Ezen túlmenően a Szerződés az EU működéséről – 19 AEUV (volt 13EGV.) kötelezi a tagállamokat minden ilyen diszkrimináció megszüntetésére. A 2008-as Keretegyezmény nyomán 2010-ig a tagállamok kötelezték magukat a büntetőjogi szankcionálására a rasszizmus és az idegengyűlölet kifejezéseinek bizonyos formái ellen. Ez lett az osztrák *terrorizmus prevenció* törvény közvetlen előzménye.

Ez a törvényhozási iniciativa¹¹⁴ a klasszikus példája annak, hogy polgári éberség, közfelháborodás és petíció nélkül mi mehetett volna keresztül egy nemzeti parlamenten a 'terrorizmus' köpönyege alatt. Kisebbségi radikalizmusok illetve nemzetek fölötti szupranacionális elitek 'közös problémák', 'diszkrimináció' és 'megelőzés' érvelésével megszületett funkcionális törvények hova vezethetnek. Az utolsó pillanatban a *gyűlöletet keltés, uszítás* (§ 283, 2.) fel lett vizezve a törvény megszavazásakor és a vallás és lelkiismereti szabadság egy rövid időre valamelyest fellélegezhetett. A megszavazott törvényben így *sikerült politikai, világnézeti kritikának helyet hagyni* (pl. Kommunizmus ellen). Továbbmenően tényállásnak ki kell merítenie a *'széles körű nyilvánosság előtti' gyűlöletkeltést*. Ezentúl a csoportra kell, hogy sértő legyen a gyűlöletbeszéd, egy személy nem

¹¹¹ Inma ALVAREZ, *Die Christen sind die Religionsgemeinschaft, die wegen ihres Glaubens weltweit am meisten verfolgt werden*, <http://www.zenit.org/article-23788?l=german>

¹¹² uo.

Cardinal SCHÖNBORN [b], *Christianity Offers Dual Citizenship* Addresses Full House at Catholic University of America Kirsten Evans WASHINGTON, D. C., feb. 4, 2010 (Zenit.org).

¹¹³ SCHÖNBORN [b], BERMAN [a], *Law and Revolution*, 8.fejezet, WOODS uo. 4-7. Ugyanakkor a fenti kijelentés tartalma az ellenkezője az ECHR „kereszt” (Latsi) ügyében hozott Nagy Kamara döntésének is.

¹¹⁴ 119/ME XXIV. GP – Ministerialentwurf – Gesetzestext „Bundesgesetz, mit dem das Strafgesetzbuch zur Verhinderung von Terrorismus (Terrorismopräventionsgesetz 2010) geändert wird, Artikel 1. Aufforderung zu terroristischen Straftaten und Gutheißung terroristischer Straftaten“. Itt a § 283 (1) különösen fontos.

‘érezheti’ magát csupán önmaga nevében sértve, azaz csak a csoport lesz védve. A szándékosságot a sértettnek kell bizonyítani nem a gyűlöletbeszéddel megvádoltnak. (Azonban a kívánt kivétel a teljes szólásszabadság megtartásához a hit és erkölcsileg érvelő vallási csoportok felé nem kapott parlamenti többséget.)

Itt még sikerült elérni, hogy racionálisan érvelő tudományos vagy hittől motivált koherens kritika ne essen a terrorizmus-törvény általi tiltások alá. Ez azt eredményezi, hogy szisztematikus analízissel olyan fenoménokat és koncepciókat, mint *gender mainstreaming* vagy *homoszexuális ideológia* kritizálni lehet. A *gyűlölet általi kiközösítés szándékossága, mint a bűnösség feltétele ilyen esetben nem teljesül*. Így is maradtak problémás területek, mint a ‘szítás’ fogalma, amely a jövőben szolgálhatja politikailag nem korrekt kijelentések büntethetőségét. Ilyen helyzet állhat be pl. a jelenlegi EU-s fiskális politikához a Görög ‘mentőcsomag’ révén, (amely sok kritikát kap) vagy ha a ‘demokráciaépítő’ külpolitika jogát vonják kétségbe a Nyugat polgárai, pl. egy ázsiai háborút neveznek illegitimnek, amelyet az EU tagállamok viselnek sok áldozattal és megkérdőjelezhető nemzetközi jogi legitimitással. A helyzet hasonló lehet az *Európai Elfogató Parancs nem pontosan definiált bűncselekmény kategóriáihoz*. A *preventívnek* titulált lépések támogatói esetleg kikerülnek a *nemzet védelem alkotmányos követelményeit*, és a ‘terrorizmus elleni’ polgárháborús, vagy ‘demokrácia építésnek’ nevezett nagyon tág fogalmak végrehajtásakor nem tolerálnak belső kritikát. Aki a fegyveres részvételt kritizálja – pl. úgy hogy nemcsak a kabinet egyszerű döntésétől teszi függővé, hanem parlamenti mérlegelést vagy vétőjogot követel a hadviselés megkezdése előtt, terrorizmus támogatónak lehet beállítva és megvádolva. Mivel a preventív fellépést a ‘minden a mindennel összefüggés’ abszolútnak vélt hipotézise alapján véli a hatalmi elit legitimnek illetve az azt ért kritikát szításnak illetve ‘nemzetbiztonsági’ rizikóként is értékelheti, és sajnos vége lehet a politikai kritika szólásszabadságának.¹¹⁵ Mi nem ‘globális probléma’ e hipotézis szerint? Afrikai ásványok, óceánok kiaknázási joga, menekültek kérdése, vagy klímaváltozás összefügghet a szobában felhasznált energiával, a pénz költésével, szexualitással vagy a gyermek bizonyos hitre nevelésével. Ez mutatja a potenciális visszaélés lehetőségét, amikor a *klíma megmentők* radikálisai ‘klímaváltozás tagadókról’ beszélnek. Az implikáció az, hogy holokauszt tagadókhöz hasonlít valaki. Ez egyértelműen egy vád szókinccs, ami analóg és funkcionalista módon ki lett terjesztve eredeti kategóriájáról vélhetően az ún. ‘tagadók’ negatív megbélyegzését, bennük a félelem keltését indukálva vagy büntethetőségükre utalva. Angliában a klímaváltozásban való hit, vallási jogokkal lett felruházva. Így az az ironikus eset áll fenn hogy a *klímaváltozás hite* már nem kritizálható minden további nélkül, gyűlöletbeszéd vádjá lehet belőle, mialatt a keresztények Istenének fentebb említett ethoszából levezetett szabad mérlegelési szabadságot az egyházak munkásfelvétele vagy a karitatív szolgáltatása (mint örökbefogadás) terén az EU-ban szankcionálják. Az ‘Egy Világ’ megmentéséért (értsd alatta *Klíma*) ‘cserébe’ az *Egy Világ Megmentőjének* szókinccsét dobják el és nem részesítik védelemben. A fentiekből látható hogy mi mindenre használható a kiterjesztő értelmezés a ‘globális’ vagy közös problémák megoldását illetően. Bork bíró szavai a bíróságokról, hogy *ha nem egy hasonló helyzetre alkalmazzák az ismert és megőrzött jogi alapelveket (természetes jogi evolúció), akkor új alapelvek születnek új kontextusban bírói ‘törvényhozással’, (diktatórikus jogi evolúció) amivel megkerülhetik a saját törvényhozó testületüket, amelynek nem állt szándékában ilyen*

¹¹⁵ SCHÖNBORN [a] 67, SCHÖNBORN [b] uo. “Cardinal Schönborn made clear that the Christian’s claim to belong not only to an earthly citizenship, but to a heavenly one, is what makes Christianity hated by totalitarian systems, most especially notable in the 20th Century. »The Christian is free«, he says. »Free with respect to the state, because he is never only a citizen of the state. Never before has this Christian freedom more dearly expressed than during the time of fascism, communism, and Nazism during the last century, when authentic Christian witness resulted in millions and millions of martyrs.« [...] The cardinal believes that this foundation of freedom is precisely what Christianity has to offer modern Europe. »It is freedom from the demands of the mainstream, from political correctness, or simply from the pressure of the latest fashions.«”

új alapelveket alkotni.¹¹⁶ A klasszikus jog tágabb értelemben vett adminisztrációs joggá való átalakítása – *hatáskör elkülönülések felbontása és az alapvető társadalmi értékkategóriák megváltoztatásához demokratikus legitimációs hiány illegális alkotmánymódosítások sorozatának felelnek meg.* Az uniós gazdasági szükségesség központosító retorikája a szociális és kulturális alapértékek dogmatikus átírásában végződik. Ezen az alapon *tovább kritizálhatóak a hatásköri kiterjesztő értelmezések és jogalkalmazásuk miatt a többi hatalmi ágak is, így az EP, a Bizottság vagy a Tanács.*¹¹⁷

Érvényesülni látszik ugyanez a tendencia az osztrák parlament terrorizmus törvényére vagy a *gender princíp* meghozatalára parlament nélkül Berlinben vagy az adminisztratív jellegű Európai Elfogatói Parancs végrehajtása esetén, amikor nemzeti ügyészi, bírói kontroll (a bűncselekmény teljesülésének feltételeit nem köteles vizsgálni 32 esetben, akkor sem, ha a cselekmény nem büntetendő a kiadó országban.

Azt is látni, hogy csak bizonyos csoportok védelme biztosított, másoké, mint papok, akadémikusok, munkanélküliek ilyen különös büntetőjogi védelemben nem részesülnek. Az is elgondolkoztató hogy az osztrák terrorizmus törvény esetén a büntetési kategória ugyanaz az *erőszakra uszítás*, mint a *'gyűlöltre uszítás'* büntetési esetén (nevezetesen két éves szabadságvesztésre ítéletesség). Az új *preventív* anyagi jogi dimenzió és a klasszikus anyagi jogi büntetési kategória önkényesen vannak összemossa és a laikusok számára egymásnak megfelelően.¹¹⁸ Az un. *'közös problémák' adminisztratív jellegű preventív kezelése az 'Egy Világ megmentése' céljából önkényesen dönti el a nem ismervagy csak nehezen definiálható 'gyűlöletbeszéd' büntetését.*

Láttuk azt is, hogy *vallásszabadság fontos a béke és biztonság szempontjából is.* Hiszen az az *igazi, az egészet magába foglaló* (teista) emberi fejlődés egyik fő garanciája – mondta Dominique Mamberti a Vatikán külpolitikai államtitkára. El kell kerülni, hogy bizonyos területeken ahol egy domináns vallás, amely a többihez képest egy országon belül túlsúlyban van erőszakot vagy intoleranciát gyakoroljon a többi vallás követőivel szemben. Hiszen azok is állampolgárai vagy rezidensei a szóban forgó államoknak, akik jogokkal és köteleességekkel bírnak nemcsak a vallás négy fal közötti gyakorlására, hanem pl. az oktatás, a média és egyéb társadalmi területeken. Vegyük figyelembe hogy Mamberti, szemben a fenti európai uniós példákkal (az erőszakra bujtás és a gyűlölet beszéd erőltetett és inkohereus összekapcsolása terén) nem funkcionális, kiterjesztően és preventíven használja az erőszakot és az intoleranciát érvelésében, hanem a klasszikus nem derogálható lelkiismereti- és vallásszabadsági jog tiprásának zsidó-keresztény kultúránkban fakadó védelmének szempontjából. 'Igazi vallások közötti dialógus' csak ilyen alapokról lehetségesek. Tézise hogy ateista többségű országokban sem szabadna a vallást, mint 'idegen sejtet', 'destabilizáló erőt' tehát mint egy betegséget preventíven háttérbe szorítani, azaz egyfajta karanténban izolálni. A Nyugat ember, állam és jog képe és rendszere, benne az emberi jogok is, a történelmi kereszténység gazdagító, védő és fenntartó civilizációs termékei. A hívők ma is egy többletet akarnak kínálni és adni a szociális, gazdasági és politikai síkokon. Egy közös ethosz definíciója és terjesztése elsősorban nem a kormányzati (*governance*) struktúrák (legyen az európai vagy globális) feladata, hanem a vallásoké és egyházaké. Ezt akkor tudják megtenni, amikor szabadon gyakorolhatják a hitüket, amely hit és szeretet transzcendens alanyra épül. Egy ilyen vonatkoztatási pont a transzcendens szeretet és érték kép formájában képes kis korlátozott számban *valódi nem derogálható jogokat és köteleességeket* igazolni, ideértve *hatásköröket és autonómiákat.* Ezek az értékek és alapelvek garantálják az igazi

¹¹⁶ PINTO-DUSCHINSKY 10, 17

¹¹⁷ BAMFORTH 306-308.

¹¹⁸ Ugyanez a helyzet az uniós intézmények neveivel is, amelyek *megevesztően* a nemzeti politikai intézmények funkcióinak vannak megfelelően. Lásd K. A. SCHACHTSCHNEIDER, *Demokratierechtliche Grenzen der Gemeinschaftsrechtsprechung* St.Brink/H. A. Wolff (Hrsg.), *Gemeinwohl und Verantwortung*, Festschrift für Hans Herbert v. Arnim, 2004, 779-től

'holisztikus' identitást és méltóságot. Ha ezt a szabadságot ennek az értéknek a megélésére ateista, panteista, vagy más monizmusok (rendszerek) felszámolják, saját kultúrájuk alól rántják ki az identitás és az emberi méltóság gyökereit. Ha ez megtörténne nem 'emberi fejlődés', 'béke' és 'biztonság' vár a világ kultúráira, hanem a 20. sz. legsötétebb rendszereinek az eddiginél is intenzívebb embertelensége, ahogy erre az utalások a *Spe Salvi* és *Caritas in Veritate* enciklikákban megfogalmazódtak.

9. Család és nevelés

És most forduljunk az oktatás területéhez, amely minden január elején olyan prioritást élvez a Szentatya beszédeiben¹¹⁹ ‘*Ganzheitlichkeit*’ redukcionizmus helyett, ‘szülői hivatás és felelősség’, ‘abszolútok’, isten keresésének szabadsága minden diszciplínában, interdiszciplinaritás, integratív fejlődés, univerzális értékek, *universitas multiversitas* helyett mind e témához kapcsolódnak.¹²⁰ Itt azonban a gradualista funkcionalista stratégia, és a preventívnek nevezett kiterjesztő központi állami hatalommal végrehajtott iskoláskorúak átneveléséről lesz szó röviden. Ez az *átnevelés* a harmóniát és a konfliktusmentességet hivatott biztosítani, de ezt egy új világ reményében teszi, a szülők generációjának érdek és érték lobby-izmusát szándékosan hátrahagyva. Pedig valójában érdekektől hajtott folyamatról van szó a neokollektivisták programjaiban is, de a klasszikus politikai érdekegyeztetés és ütköztetés tradíciója helyett – más értékek, egyfajta ‘commonismus’ mentén.¹²¹ Itt azonban az egyeztetés és az ütköztetés elkerülendő, csupán a hatékonyság nevében az adminisztráció területére próbálják e folyamatokat leszűkíteni. Ennek keretében bizonyos oktatási projektek szupranacionális és nemzeti vagy globális síkokon vannak koordinálva, az új tanácsadók, tananyag (*curriculum*) szerkesztők, ellenőrző szervek, NGO-k mind részei az ‘átfogó’ *nem keresztényi értékek terjesztésének*.¹²² Javarészen ezek a programok és projektek is adófizetők által vannak finanszírozva akaratomon kívül a többségi világnézettel ellentétben.

Az új globális monizmus intellektuális elitje és aktivistáik számára a legkézenfekvőbb rejtetten a régi alapelvek (szülői és egyházi kompetenciák és értékek) háttérbe szorítása majd megszüntetése felé haladás. Ez a *kiskorúak önmeghatározása* (a szülők és társadalmi konvenciók ellenében) illetve *decision making capacity* növelése útján történik. Az átnevelés célja az új naturalista tudat előállítása. Ezért a gyerekek családi és szubszidiáris környezetéből való kiszakítás nem veszteségként van elkönyvelve, hanem szükséges evolúcióként.¹²³ Erre a kötelező állami oktatás illetve az adózó polgárok pénzéből finanszírozott további felsőfokú oktatás kiválóan alkalmasak. Mind a ‘szexuális oktatás’ *mint prevenció* mind az új egalitárius *human rights education* – ha lehet keresztény emberi jogi oktatás bevonása nélkül – az állami iskolák instrumentalizálása révén lesz megvalósítva.

Mint fenti jogfejlesztési referenciák jelzik, a *gender mainstreaming* kötelező terjesztése a szupranacionális és nemzeti szinteken állami feladattá vált. A szülői és egyházi befolyás hatásköri perspektívájából több észrevétel is tehető. Például hogy a *gender mainstreaming* családdellenes, relativista, és erkölcstelen nézeteit a médiák, a szórakoztató ipar, és a művészetek dominánsan képviselik. (Megjegyzendő hogy ebben nem kis részben szintén állami támogatás segíti őket is). Ami viszont ebben az írásban fontosabb kérdés, hogy a szülői oktatási és világnézeti hatáskör kaphat e jogsegélyt panaszára, ha sértve van. Az állami oktatás *egyirányúságának kritikája* mind lényegi (objektivitást és tudományosságot megkérdőjelező), mind eljárásbeli (az alternatívák hiányára) dimenziókra hívja fel a

¹¹⁹ Papst BENEDIKT XVI: *Globalisierung als Chance sehen, Familien stärken, Jugend bilden*, Ansprache an elf neu akkreditierte Botschafter 15.12.2011 <http://www.zenit.org/article-24184?l=german>

Papst BENEDIKT XVI., *Das neue Jahr mit Blick auf das Angesicht Gottes beginnen* 01.01.2012 <http://www.zenit.org/article-24248?l=german>

¹²⁰ XVI. BENEDEK, Papal address to University Professors, Friday, 19 August 2011 <http://www.news.va/en/news/the-pope-to-young-university-professors>, A keresztény oktatás és felsőoktatás perspektíváját szintén lásd: Cardinal E. NEWMAN, *The Idea of the University* Regnery Washington 1999, 198-205; WOODS uo. 47-56

¹²¹ BOM 289-297, PINTO-DUSCHINSKY 17

¹²² Jim KELLY, *UN Committee on Rights of the Child Belies Pope's Vision of UN Global Governance*, http://globalgovernancewatch.org/spotlight_on_sovereignty/recent.asp?id=91&css=print

UNHRC to Consider Reports on Wide Range of Global Governance Issues, Wednesday, September 14, 2011 http://www.globalgovernancewatch.org/spotlight_on_sovereignty/recent.asp?id=666&css=print

¹²³ *UNHRC Approves Complaint Mechanism for Children*, http://www.globalgovernancewatch.org/spotlight_on_sovereignty/recent.asp?id=555&css=print

figyelmet. A német katolikusok e kérdésben tett döntése a következőket szögezi le: A gyermekek óvodás kórtól középiskoláig való szexualizálása, az apa-anya kapcsolatára alapozott családkép ellen manipulál. A szexuális ösztön minden elképzelhető variációja egy lehetőséggé válik, mialatt a klasszikus családkép degradálva van.¹²⁴ Ez ellentétben áll az Alaptörvény (GG) 6. és 4. cikkelyeivel (§ 1) amelyek garantálják a szülők kompetenciáját abban, hogy a gyerekeknek meggyőződéseket, hit és világnézeti kérdéseket közvetítsenek, illetve a szülők által nem képviselt nézeteket tőlük távol tarthassanak.¹²⁵ Ezt a német alkotmánybíróság egyértelmű döntésében meg is állapította (2009 Július 21.-én). A fórum továbbiakban felszólít minden szövetségi államot és követeli a manipuláció és a természetes szégyenérzet szétrombolásának azonnali megszüntetését az állami oktatási intézményekben.¹²⁶ Ugyanezen pontok mellett egy svájci petíció¹²⁷ a tervezett 'szexuálpedagógiai kompetencia centrumok' létrehozását a pedagógiai főiskolákon is kritizálta. Ebben az új szexuálnevelési tananyagokról van szó, amelyek a svájci bizottság szerint a pornográfia határait is túllépik. Milyen 'jótékony etikai vagy tudományos szókinccs' alatt van a gyermekek manipulációja megvalósítva? A neokollektivista társadalmi monizmus európai formái *prevenció* néven próbálják – a gyermekek egészséges fejlődése árán is – még a kialakulás előtt csírájában elfojtani a lelkiismereti szabadság pluralizmusát és a potenciálisan vele együtt járó konfliktusokat (vitákat) amelyek a 'társadalmi békét' szerintük veszélyeztethetik. Milyen néven jönnek e megelőzések? *Szexuális visszaélés elleni felkészültség*, amely részeként emancipációs – a *gender* ideológiaára alapozott – szex megélés bátorítása és a gyerekek pillanatnyi érzelmének ('igent érzek' vagy 'nem érzek' a szexhez) mint döntési mechanizmusnak, és mint végső egyéni döntési fórumnak az állami propagálása zajlik. Egy másik kifejezés a *prevenció* ernyője alatt a *szexuális betegségek elleni* *prevenció*, amely állítólag egy *semleges emberképen* alapul mialatt a keresztény hittel és a gyakorlati értelemmel ellentétes antropológiát terjeszt.¹²⁸ A vallási és lelkiismereti szabadsági alapjogok (amelyek nem derogálható jogok) nem elsősorban állami intézmények által lettek kifejlesztve és deklarálva, majd védve, hanem a Teremtőtől fakadó emberi képmasság és méltóság megtestesítői.¹²⁹ Ha ez nincs tiszteletben tartva, akkor a *mindenható állam* kegyelmére van az ember méltósága bízva. Viszont mint láttuk a *prevenció* nevében nem direkt módon, de a funkcionalista stratégia *objektívnek* és *semlegesnek* mondott egyre bővülő állami beavatkozása segítségével a tradicionális intézményeket és normákat írta. Mintha a lelkiismereti szabadságot – ideértve a szexuális normákról alkotott gondolatok kimondását, gyakorlását és intézményesített kifejezését, (mint az apa-anya valóság természetes normáját) – az állam új relativista szociális konszenzus fejlesztésével fokozatosan kiölhetné az emberekből. Egyre gyakoribb hogy a Nyugati Civilizáció ideológiai fellegvéraiban a büntetőjog erejével lépnek fel, vagy fenyegetnek ilyen intézményeket és a nem derogálható szabadságjogokat. Őket 'illegális diszkrimináció' vádjával illetik vagy egyenesen – mint

¹²⁴ Resolution des Forums Deutscher Katholiken *Gegen Staatliche Sexualisierung der Kinder durch Schulen, Kindergärtenstätten und andere Einrichtungen*. <http://www.zenit.org/article-23787?l=german>

¹²⁵ (BVerfG 41, 29 »44, 47 f.«) (vgl. BVerfG 93, I »17«)

¹²⁶ Resolution des Forums Deutscher Katholiken *uo, Damit die Ehe und Familie gelingen können*, Resolution des Forums Deutscher Katholiken, <http://www.zenit.org/article-23690?l=german>

¹²⁷ Schweiz gegen Sexualisierung der Volksschule, *Anleitungen für Sexspiele, Sexualpraktiken und pornographische Darstellungen für 5Jährige*. Bern, 29.September 2011 (ZENIT.org) <http://www.zenit.org/article-23784?l=german>

¹²⁸ Msgr. Dr. Vitus HUONDER, Bischof von Chur, Sexualerziehung Staatlich Verordnet, Hirtenwort zum Tag der Menschenrechte 13. Dezember (ZENIT.org). <http://www.zenit.org/article-24170?l=german> uo. die Ansprache von Papst Benedikt XVI. beim Neujahrsempfang für die Mitglieder des am Heiligen Stuhl akkreditierten Diplomatischen Corps vom 10. Jan. 2011.

¹²⁹ Würde des Menschen ist Geschenk des Schöpfers, unabhängig jeder Staatsform Ansprache von Benedikt XVI. an die indischen Bischöfe <http://www.zenit.org/article-23704?l=german>, In den Grundfragen des Rechts reicht das Mehrheitsprinzip nicht aus. Papst hält Grundsatzrede zur politischen Ethik im Bundestag. 22. September 2011 (ZENIT.org/DBK). <http://www.zenit.org/article-23730?l=german>

Obama elnök tette – a helyzetet ‘*rasszizmusnak*’ titulálja.¹³⁰ Eszerint az antidiszkriminációs jogok bizonyos neokollektivista interpretációjukban felülírhatják nemcsak a lelkiismereti és vallási szabadságot, hanem az élethez való jogot is. Mindezt az ‘egészséghez’, ‘önmeghatározáshoz’, ‘szexuális- és reprodukciós szabadsághoz’ való jogok nevében tehetik.¹³¹ Ezt a folyamatot XVI Benedek pápa *kulturális amputációnak* nevezi és a környezeti ökológia analógiája nyomán mutat rá az *ember ökológiájának hiányára*. „Az ember nem állítja elő önmagát. Az ember szellem és akarat, de van neki objektív természete is, és az akaratot akkor használja jól, ha az objektív természetre hallgat, figyel rá és magát annak fogadja el, aki ő valóban. Így érvényesül valódi emberi szabadság”.¹³² Valódi emberi szabadságról és mindenki számára érvényes jogforrás szükségességéről beszélt a Szentatya, a természet és az értelem objektív és szubjektív dimenzióira és a lelkiismeret szerepére mutatott rá.¹³³ A különbség, amely egyrészt a neokollektivista öndefiníció és szabadság és másrészt a valódi szabadság és az integrált egész (ideértve a transzcendens eredetet is) között van, felismerhető. Az új neokollektivista perspektíva önkényes ‘istenképe’ (abszolút normái) csak *monizmus természetű rendszereket és struktúrákat képes előállítani a fent nevesített prevenciók stratégiával és átfogalmazott büntethetőségek kategóriáival*. Ezekben a rendszerekben azonban a megengedhető különbözőség határai és a cselekvési hatáskörök folyamatosan át vannak írva, hiszen a kollektív ember világa nem tudja, hogy meddig mehet a ‘közös’ és ‘új etika’ létrehozásában. Csak a célt, a közös globális kormányzás *kívánatos* állapotát látja maga előtt. Ennek a regionális előfutára az EU és a *free and democratic values* amelyekre való hivatkozás oly gyakran hangzott el a Magyarország elleni uniós vádak és lépések indoklásakor 2011-12 folyamán.¹³⁴ Ezért fontos hogy *milyen alapokról lesz tanítva a globális etika vagy etikák*, amelyek a globális rendszer adminisztratív rendelkezéseit hivatottak spirituálisan legitimálni.¹³⁵ Egyes szerzők szeretnék a keresztény denominációkat is ehhez a célhoz felhasználni és instrumentalizálni mint befolyással bíró nem kormányzati intézményrendszereket. A rendszer részévé válhatnak, ha a saját etikájukat feladják és az új közös globális problémákból levezetett döntéseknek minden fölötti hatáskörét ők is kritika nélkül elfogadják. Azt láttuk a fenti példákból, hogy ez miért nem működik. Mások az alapjogok és az értelmezésük mindkét oldalán, így az egyik fél nem derogálható jogai sértik a másik nem derogálható jogait és velük konfliktusban állnak. Az hogy demokratikus vita nélkül többen ki nyer többet az ilyen konfliktusokkal, azt a kereszt esete az olaszországi iskolából és sok másik is jól mutatják.¹³⁶ Egyesek szeretnék azt is elhithetni, hogy a Katolikus Egyház valahol igent mond a ‘global governance’ új *nem keresztényi normatív hálójának kiépítésére*. Minthogy azonban a fentebb említett ‘szülői jogok’, valamint a lelkiismereti és vallásszabadság és intézményi autonómiájuk, a jog alapjainak pillérei melyek a természetben pozitív jog híján is érvényesek, ezek nem derogálhatók. Ez már egy fő akadálya annak, hogy túl korán – szükséges differenciálások nélkül – a hegeli szintézis módszerével integrálhassuk

¹³⁰ Erzbischof kritisiert Obamas Bigotterie-Verdächtigung, Verteidigung der Ehe ist kein Rassismus Washington, DC, 28. September 2011 (ZENIT.org) <http://www.zenit.org/article-23772?l=german>, SCHEFLIN uo.

¹³¹ Im UN-Menschenrechtsrat wird ungehinderter Zugang zu Abtreibungen gefordert, Generalsekretär Ban Ki-Moon übergibt Bericht GENF, 29. September 2011 (ZENIT.org). <http://www.zenit.org/article-23785?l=german>

¹³² In den Grundfragen des Rechts reicht das Mehrheitsprinzip nicht aus. <http://www.zenit.org/article-23730?l=german>

¹³³ In den Grundfragen des Rechts reicht das Mehrheitsprinzip nicht aus. <http://www.zenit.org/article-23730?l=german>

¹³⁴ Civil Liberties Committee debates Hungary's controversial laws EN Press release, Ref. No. 20120109/PR35005, Commission raises concerns about Hungary's constitution European Voice <http://www.europeanvoice.com/article/2012/january/commission-raises-concerns-about-hungary-s-constitution>

¹³⁵ ETZIONI, 19-25, 56-65, WEEREMANTRY 184-196.

¹³⁶ Elizabeth LEV, *Calling a Crusade; Europe's True Foundations Struggle for the Cross Has Changed Directions* 2009-11-12 <http://www.zenit.org/article-27528?l=english>, Report finds rising discrimination against Christians in Europe Alan Holdren uo., *Religious Freedom 12 Theses* 11.06.09 <http://www.zenit.org/article-27470?l=english>

az ellentmondó víziókat. Más különbségek is léteznek. Ilyenek a szubszidiaritás fogalmának különbségei, az NGO-k önálló *pluralista* contra nem önálló (beolvasztott) *szinergisztikus* szerepe a társadalomban. A bírói döntésekig jutó jogsegélyek esetjoga¹³⁷ (amely a keresztény értékeket oly gyakran megsemmisíti) és sok más példa is mutatja, hogy a katolikus egyházzal szülő szinergisztikus irányú fejtegetések alaptalanok.¹³⁸ A *Caritas in Veritate*-ben XVI. Benedek pápa a *globalizációnak* a 'governance'-éről beszél, a szót *moderamen* mint *szabályozást* használja. Ez a szabályozás igazi *szubszidiaritás* és *polyarktikus* intézményeken keresztül zajlik nem pedig egy *monokratikus* kormányzati hálózat keretében.¹³⁹ A *Caritas in Veritate* és a *Spe Salvi* enciklikák egyértelművé teszik a globális célok közötti különbségeket és az odavezető út és eszköztár határait illetve az ontológiai alapok közötti szakadékot és az etikában egymással diametrikusan ütköző álláspontokat.¹⁴⁰

10. A globális etika és az emberi jogok kérdése

Ez visszavezet bennünket egy közös etikához vezető úthoz, az ezt szolgáló munkához, oktatás és meggyőzés, amely valóban nélkülözhetetlen a béke és biztonság holisztikus fogalmi körében. Egy valódi – de soha nem tökéletes – integrált emberi fejlődés elérése úgy válik céllá, hogy az emberi bukottságot, a bűn dilemmáját és a belőle kivezető jézusi áldozat realitását, a Teremtő és üdvözítő hozzánk fordulását és hivatásközvetítését az etikai normák és alapok kutatásában is szem előtt tartjuk.¹⁴¹ Ezért merül fel a kérdés hogy a 1990-es évek óta aktívan fennálló emberi jogi fókusz a jogtudomány az intézmények és az etika találkozási pontjain mára nem veszített e kezdeti ideál szerepéből és reáltartalmából. Nem vált e maga is a globális monizmus részévé, nem utolsó sorban az európai unióban végbement tartalmi, hangsúly és stratégiai változások révén. És végül mit lehet tenni, ha ez a helyzet. Az írás témájára és határait tekintettel ezt csak a *human rights education* (HRE) témájára és annak az oktatási jogokkal kapcsolatos területére szükséges szűkíteni. Van e a katolikus egyháznak joga az emberi jogokat a saját nevelő és oktatási intézményeiben a HRE keretében keresztényi tartalommal és alapokról oktatni? Kötelessége az természetesen van, hiszen a tanítás magisztériuma az egyik legalapvetőbb megbízatása és funkciója az egyháznak a Szentírás szerint. A szülőknél, mint ahogy a helyi iskolai szexuális oktatás terén is vallási, lelkiismereti, világnézeti és nevelésjogi okokból szelektálni, lejelenteni, vagy a curriculumot befolyásolniuk lehet, ugyanúgy kell hogy lehetőségük legyen annak kérésére (pl. a katolikus szülőknél világszerte) hogy a gyermekeik a '*human rights education*' (HRE) globális oktatási kampány részeként keresztény emberjogi tartalmi ismeretek elsajátításában részesüljenek. Ha ezen túlmenően az államok HRE-t általában véve finanszírozási értelemben is programjaikban támogatják, akkor kötelességük (a nemzetközi szerződéseknek is megfelelően) a keresztény ember és világnézeti megfelelő emberi jogi tanítás költségeihez is hozzá járulniuk az ilyen iskolákat választó szülők számára. Hiszen mindenfajta megközelítési módja az emberi jogok területének világnézeti, hitbeli rendszerek és premisszáik levezetését foglalja magába. Ezt a lehetőséget a nemzetközi egyezmények dokumentumai is tartalmazzák, amelyek védenek a

¹³⁷ Europaischer Gerichtshof für Menschenrechte weist Klage gegen Schulsexualkundeunterricht ab, Den Haag, 20. Sept. 2011 (ZENIT.org). – A panaszok (2455/08 és 8252/10) az *EJEB* -től ell lettek utasítva. <http://www.zenit.org/article-23786?l=german>

¹³⁸ D.Phil Gregg SAMUEL, *Caritas in Veritate: Why Truth Matters*. The Acton Institute http://www.acton.org/commentary/534_caritas_in_veritate_why_truth_matters.php, A global governance hamisan feltételezett szentszéki támogatottságáról és a mindenkori vatikáni pozícióról.

Sandro MAGISTER: *Too Much Confusion. Bertone Puts the Curia Under Lock and Key* 11.10.11 [http://chies\[a\]lespresso.repubblica\[it\]/articolo/1350080?enq=y](http://chies[a]lespresso.repubblica[it]/articolo/1350080?enq=y)

¹³⁹ Sandro MAGISTER, uo. 15.

¹⁴⁰ *Caritas in Veritate*, *Spe Salvi*.

¹⁴¹ XVI. BENEDICT Papal address to University Professors, 19 Aug. 2011 <http://www.news.va/en/news/the-pope-to-young-university-professors>,

negatív diszkriminációtól a világnézeti, hitalapú oktatási dimenzióban.¹⁴² Ezen lehetőség jövőbeni aktívabb igénybevétele eleve segítheti a jelenlegi neokollektivista interpretálás túlsúlyának csökkentését az európai uniós kontextusban. Ez a dominancia a Magyarország elleni uniós viták és vádak kapcsán jól látható volt, hiszen az új európai *free and democratic values* kiemelt antidiszkriminációs tartalma a keresztényi interpretálás lehetőségét az új magyar alkotmány alapján kizárni igyekeznek. Ez csak monokratikus propaganda sémák és centrista struktúrák eredményeként fogalmazódhatott meg az EU-ban, illetve pluralista értelmezhetőségi kategóriák a „nemzetek Európájában” kizártak volna. A jövőben, a közoktatás és a privátoktatás vonalának mentén, a lelkiismereti és világnézeti pluralizmus fenntartásának lehetőségét és a szülői világnézeti hatáskör, oktatásra vonatkozó abszolút, nem derogálható jogát mindazok számára jobban ki kell aknázni, akik gyerekeiket a keresztény emberi jogi tartalmak oktatásán keresztül szeretnék a globális békét, biztonságot és fejlődést elősegítő etikai konszenzus felé vinni.¹⁴³

11. Összefoglalás

Záró gondolatként az analitikai szigorot komolyan véve, a jelenlévő trendek folytatása esetén a következő veszélyekre lehet felhívni a figyelmet. Poliarchtikus EU governance felé való átrendeződés hiányában a veszély fennáll, hogy a szülői nevelési jogok, lelkiismereti és vallásszabadság gyakorlásának jogai a *közsférában* alárendelt állapotba kerülnek az abszolútnak tekintett *monokratikus* új interpretációkkal szemben. Az elmúlt 15 évben kialakult uniós jurisdikciók lehetővé teszik nemcsak tudományos gondolati iskolai vagy politikai nyilvánossági értelemben vett monolitikus és egyirányú társadalom létét és továbbfejlesztését, hanem *policy* és *jogi* eszköztárral is rendelkeznek ennek kivitelezéséhez és adminisztrációjához. Az antidiszkrimináció, a prevenció, a terrorizmus és gyűlöletre heccelés kiterjesztett jogi kategóriái mentén, állami hatáskör alá eső eszközök – mint a kötelező szexuális oktatás, *human rights education*, antiterrorista törvények vagy az Európai Elfogatási Parancs – egyéni és közösségi, polgári és lelkiismereti szabadságjogokat sérthetnek. Ennek a trendnek eddig már nemcsak szülők, gyerekek, egyházak és karitatív szervezetek, de nemzet államok is ki lettek téve illetve estek áldozatául. A konkrét néven és céllal született törvények és *hatáskörök kiterjesztése* egy neokollektivista ‘*Ganzheitlichkeit*’ nevében – amely nemzeti vagy európai uniós törvényhozás, illetve bírászkodás útján jött létre – sértik az európai és nemzeti politikai és közéleti transzparenciát, a demokratikus eljárást, és a rule of law objektív státuszát és természetét. A többséget az ilyen *ganzheitliche governane* megkerüli majd egy centrista mindent átfogó rendszernek rendeli alá. Az ezekben a ‘*ganzheitliche*’ folyamatokba új hatáskörökkel bevont és felruházott – világnézeti alapon szelektált – NGO-k illetve az egyre fokozottabban adminisztrációs jellegű (elsősorban szociológiai módszerrel dolgozó) európai bírósági síkok és döntéseik nem jelentenek segítséget, sőt megerősítik a monokratikus trendeket Európában. Új szellemiségű egalitárius civil szervezetek saját független természetüket megtagadva (NGO) állami pénzekből finanszírozott *propagáló, monitorozó, reform előkészítő és kikényszerítő mechanizmussá* válnak, a bíróságok pedig – nem kis mértékben – a törvényhozási folyamatokat elkerülve új alapelvek gyártására szánták rá magukat. Az önkénytől nem mentes ‘balancing’ és ‘proportionality’ tesztek nem ritkán nem derogálható *ius cogens* értékű jogokat tesznek relatívvá mialatt új szociológiai ‘policy’ fókuszú koncepciókat emelnek abszolút nem derogálható státuszba. Az egyes hatalmi

¹⁴² KELLY: *Religious Liberties, Human Rights Education, Religion, and Parental Choice in Education*, Engage Vol. 6 Issue 1, 2009.

¹⁴³ XVI Benedek adventi és újévi beszédei a nevelésről és az oktatásról. *Papst: Globalisierung als Chance sehen, Familien stärken Jugend*, Ansprache an elf neu akkreditierte Botschafter 15.12.2011 <http://www.zenit.org/article-24184?l=german>, Ansprache von Papst Benedikt XVI vor dem Angelus am 1. Jan. 2012. <http://www.zenit.org/article-24248?l=german>

ágazatok önkényének kiküszöbölésére történelmileg kialakult *judicial review* objektív legitimitása és döntéseinek mai tartalma – a *nem derogálható* jogok mai kategóriáját illetően – a demokratikus többség akaratából („jóról és rosszról alkotott felfogásából”) illetve magukból a hatalmi ágak hatásköri funkcióiból napjainkban már nem levezethető. Ezzel ellentétben a katolikus szociális tanítás a nyitott univerzum modelljét, a transzcendens Teremtő realitását teszi az emberi méltóság megalapozottságának a jó és a rossz közötti különbség megtételének vonatkoztatási pontjává. Ez a realitás a Természet és Értelem – hitet sem kizáró, hanem azt integráló – hozzáférhetőségét hangsúlyozza mind az objektív mind a szubjektív emberi dimenzió számára.

A fent leírt negatív (szellemi, jogi, intézményi, stratégiai) trendek szükséges ellensúlyozását és megváltozását legitim reform célnak tekintve, a nemzeti önrendelkezésre, az egyházi, családi, és szabad asszociációs autonómiákra alapvető szerep hárulhat. Ezen belül a vallási és lelkiismereti jogok nyilvános közéleti gyakorlatának új prioritássá válása több mint indokolt. Ide tartozik a nemzetközi jog által is elismert szülői hatáskör megerősítése Európa szerte: a funkcionalista módon etablált neokollektivista és relativista államilag erőltetett tananyagok elleni hatékony fellépés lehetősége, illetve az emberi jogok egyházi iskolák általi alternatív megközelítési módja – mindazok számára, akik gyerekeik világnézeti és etikai megalapozottságát e módon látják biztosítva a globális ‘human right education’ békét elősegítő kontextusában – reális lehetőséggé és alternatívává kell váljon. Ezek mind a valódi pluralizmus meglétének mind a valódi fejlődés (integratív development) lehetőségének feltételei.

A 2011-től erősödő lényegi EU kritika kapcsán fontos megismételni, hogy ‘az EU az, amivé tesszük’. Ez így igaz. A probléma csak az, hogy ez eddig is így volt és a kijelentés általánossága ellenére sem ad felmentést a tudománynak illetve a kulturális és politikai vezetésnek a perspektívák, alapelvek vagy programok ontológiai és stratégiai természetének nem elég mély nem elég széles feltárásáért. Itt nem az a kérdés, hogy ki nevezi magát a legjobban csillogó európainak, hanem a kutatások megtétele és az eredmények időbeni nyilvános megvitatása. A mai Európában meg kell tanulni a kérdéseket többféleképpen megfogalmazni és őket időben feltenni mind a gyakorlati mind az absztraktabb dimenziókat illetően. Ha őszinték vagyunk megkerülhetetlen a kérdés: ki elégedett a nemzeti alkotmányosságok, a döntéshozói átláthatóság, és a népakarat elleni kontinentális és globális centralizációval, amelyek a nemzetállamok pénzéből, az egyre szűkülő termelékeny rétegek privát iniciatívájának és produktivitásának gyümölcséből, nem transzparensen, hanem megtévesztő funkcionalista stratégiára építve van finanszírozva? A legtöbben elégedetlenek egy ilyen tendenciával. Nem attól vagyunk fénylő európaiak, hogy ezeket a folyamatokat eltűrjük, hanem hogy megállítjuk és egy *másfajta* uniót építünk, amely megfelel Európa értékeinek. Ide értendő a kereszténység és nemzeti alkotmányos önrendelkezés – mind eljárásjogilag (hatáskörök egyértelmű definíciója és tiszteletben tartása) mind tartalmilag (a jóról és rosszról alkotott kulturális ethosz elfogadása a bírák, politikusok és adminisztrátorok által). Egy ilyen folyamatban mind a konfliktus mind a vita benne van, mert mindkettő segít az embereknek az igazságot felismerni, a végeredményt megszavazni és legitimálni. Nem kell *kontinentális politikai prevencióval megakadályozni a vitát, érdekdinamikát, és konfliktust*. És főleg illegálisan, rejtetten és totalitárisan a szegényedő európai emberek és nemzetállamok pénzét olyan intézmények, programok, struktúrák, és NGO-k finanszírozására fordítani, amelyek a nemzetállamot egy adminisztratív végrehajtó irodává akarják alakítani a szociális környezeti determinációk és ‘közösségesítés’ bizony filozófiától és ideológiától nem mentes érvelési technikái folytán. Ha ez az emberek akarata lenne, ám úgy legyen. Lényegi vita és ütköztetés után egy transzparens demokratikus folyamat részeként beszélünk egyesülről és szolidaritásról és nem kényszerített egyesítésről és szolidarizmusról, mert az *egyesülés* az nem *egyesítést* jelent. *Felelősségtudatból az igazságosság és a közösség számos szabad aktőre felől, nem pedig az államtól jön igazi szolidaritás (Caritas in Veritate 34, 38)*. A sorrend

azonban úgy tűnik, el van hibázva. A politikai globalista centralizálók tudatosan 'a velük nem egyetértő emberek és közösségek' pénzét akarják rejtetten átcsatornázni és azt új antikeresztény posztmodern és neokollektivista struktúrákra, programokra, NGO-kra költeni. Ezek az intézmények pedig egyrészt még a maradékát is lebontják a keresztény, nemzeti, szubszidiáris tradicionális európai intézményeknek, másrészt pedig közoktatáson, médián, jogon vagy civilszervezeteken keresztül 'előállítják' (agymosással és jogkényszerrel) a tökéletes kollektivista 'függő' embertípust. A Nyugati Civilizáció alapjai mást üzennek nekünk és a gyermekeinknek. Az *'ember Természete a kapcsolat a transzcendens végtelennel'*, hangzott el a Szubszidiaritás 150. évfordulóján Riminiben 2011 nyarán. Az intézmények szubszidiaritásának (autonómiájának és korlátozott hatalmi erejének) éppen az a garanciája hogy a keresztény ember a transzcendensben való bizalma és reménye miatt *nem politikai és intézményi megváltást vár és remél e bukott világban és bűnös állapotában.*¹⁴⁴ Ehhez képest egy relativizmusban manipulált és így meglopott és leredukált új embertípus – megcsönkített tudatosságában – már képes lesz a politikailag korrekt elit globális szocializmusát etikailag is legitimizálni. Ez egy reális veszély, amelyre számos példa volt a múltban, de akkor még globális kontrol nélkül. Ez az ember típus, ha létre jön már nem lesz keresztény. Ez nem azt jelenti, hogy nem lesz spirituális és kollektivista. Ugyanakkor kiszolgáltatott is lesz a sokszínű védő intézmények hiányában, és egyszínű végrehajtvá válhat, mert csak szociológiai alapon indokolt folyamatok adminisztratív jog általi kivitelezését ismeri és nem hatalmi korlátokat, ágakat és síkokat. Itt az ideje keresztényi felelősségből és igazi szolidaritásból végre a helyettünk gondolkozó politikai elitek vízióival [perspektíváival], alapelveivel [princípiákkal], programjaival érdemben is foglalkozni, és nemcsak a konkrét politikák [policy], folyamatok [process], és kivitelezés [praxis] mentén önmagunkat bizonyítani akaró technokrata 'partnerként' együttműködni.

¹⁴⁴ W. LUCKEY, Catholic Reflections on the Basis of the Pluralist Structures of Society. *Markets and Morality* Vol. 5. Nb.1 2002, 105 (idézet Erich Voegelin-től). Peter BERGER, *A Structure of Freedom* ed. Neuhaus R. Eerman. 1991, 1-17, Caritas in Veritate 34